

"Миграционные процессы в современном мире"

В рамках проекта «**В мире жить – с миром жить**: национальная политика, гражданское общество и народная дипломатия»

Nyky maailman muuttoliikkeet

Liittyy hankkeeseen **Eletään maailmassa – eletään maailman kanssa**: kansallisuuspolitiikka, kansalaisyhteiskunta ja kansandiplomatia

Содержание:

Лаврушина Н.В., Консультант отдела общественных связей и международного сотрудничества Администрации Петрозаводского городского округа. Вступительное слово.....	3
Вюльферс Г., Специалист организации «Помощь безработным в Тюбингене». «Беженцы в Тюбингене».....	7
Андреева С.И., Руководитель Центра межнационального сотрудничества в г. Олонец. «Олонец – карельский город, ты единственный на свете».....	16
Питухина М.А., Кандидат политических наук, старший научный сотрудник Центра бюджетного мониторинга Петрозаводского государственного университета. «Зарубежная трудовая миграция: социальный аспект».....	26
Андрейцо С.Ю., Докторант кафедры конституционного и международного права Санкт-Петербургского университета МВД России. «Миграционные процессы в области адаптации и интеграции: опыт России и Финляндии».....	32
Ермакова Л.И., Кандидат педагогических наук, директор Миграционного центра Петрозаводского государственного университета. «О деятельности Миграционного центра Петрозаводского государственного университета».....	42

Sisältö:

Natalia Lavrushina, Petroskoin kaupunginhallituksen suhdetoiminta- ja kansainvälisen yhteistyön osaston konsultti. Alkusanat.....	5
Gabriele Wülfers, Tukea Tübingenin työttömille -järjestön asiantuntija. Pakolaiset Tübingenissa.....	12
Svetlana Andrejeva, monikansallisen yhteistyön keskuksen johtaja, Aunus. Aunus, olet karjalalainen kaupunki, ainoa maailmassa.....	21
Maria Pituhina, yhteiskuntatieteiden lisensiaatti, Petroskoin valtionyliopiston budjettiseurantakeskuksen vanhempi tutkija. Työperusteinen maahanmuutto: sosiaalinen näkökanta.....	29
Sergei Andreitso, Venäjän sisäasiainministeriön Pietarin yliopiston tohtoriopiskelija, lakitieteen lisensiaatti, dosentti. Muuttoliike sekä kotouttamis- ja integrointitoiminnot: Venäjän ja Suomen käytäntöjä.....	37
Ljudmila Jermakova, kasvatustieteiden lisensiaatti, Petroskoin valtionyliopiston maahanmuuttokeskuksen johtaja. Petroskoin valtionyliopiston maahanmuuttokeskuksen toiminnasta.....	45

Вступительное слово

Наталья Вячеславовна Лаврушина, Консультант отдела общественных связей и международного сотрудничества Администрации Петрозаводского городского округа.

20 февраля 2016 года состоялся круглый стол "Финны и карелы: сотрудничество родственных народов в меняющемся мире" в рамках проекта «В мире жить - с миром жить: национальная политика, гражданское общество и народная дипломатия».

Дискуссия о перспективах развития и взаимодействия представителей разных культур и народов становится все более актуальной. Современные миграционные вызовы ставят не только задачи решения проблем безопасности, налаживания нормальных условий жизни тех, кто в силу разных обстоятельств покинул места своего традиционного проживания, но и анализа, обсуждения и поиска путей сосуществования и диалога с теми, на чьих землях оказались мигранты.

Именно от этого и отталкивались организаторы круглого стола "Финны и карелы: сотрудничество родственных народов в меняющемся мире".

Карелия и Петрозаводск, соседняя Финляндия - это территории традиционного проживания финно-угорских народов. Вместе с тем, за прошедшие десятилетия эти территории стали многонациональными. В Карелии, например, сегодня проживают представители более 130 национальностей. Это делает наш край местом встреч и общения разных культур и обогащает жизнь общества в целом.

Но это ставит и другую задачу - сохранение и развитие местных особенностей и традиций. В условиях глобализации и определенной унификации жизнедеятельности важно сохранять и развивать то, что делает каждый народ особенным. И наряду с этим выстраивать диалог между местными и вновь прибывшими, способствуя взаимопониманию и взаимной интеграции.

Состоявшийся круглый стол предоставил площадку для информирования и обмена опытом не только представителям финно-угорского мира. В рамках побратимских связей Петрозаводска реализуются различные обменные программы и проекты. Именно по линии таких контактов в это же время в Петрозаводске находилась группа жителей города-побратима Тюбингена (Германия), в составе которой была социальный работник Г. Вюльфферс, которая и рассказала о ситуации и проблемах с приемом беженцев в Баден-Вюртемберге. Выступление представителя другого побратима – г. Варкаус (Финляндия) Ю. Койвула представило ситуацию на местном уровне в Финляндии. Городскими властями Варкауса разработана программа по адаптации беженцев, несмотря на то, что из-за отсутствия возможностей для размещения в самом городе мигрантов немного.

Российские эксперты и практики рассказали об опыте ряда городов и регионов по работе с мигрантами.

В целом, участники круглого стола подчеркивали особую роль НКО, местных властей в вопросах выстраивания диалога на территориях, важность взаимодействия разных структур в работе с мигрантами и продолжения регулярного обмена мнениями и опытом между специалистами.

Alkusanat

Natalia Lavrushina, Petroskoin kaupunginhallituksen suhdetoiminta- ja kansainvälisen yhteistyön osaston konsultti.

Suomalaiset ja karjalaiset: sukukansojen yhteistyö muuttuvassa nykymaailmassa. Tämän niminen paneelikeskustelu pidettiin Petroskoissa 20. helmikuuta 2016. Se liittyi hankkeeseen nimeltään Eletään maailmassa – eletään maailman kanssa: kansallisuuspolitiikka, kansalaisyhteiskunta ja kansandiplomatia.

Eri kulttuureja ja eri kansoja edustavien ihmisten välinen yhteistyö ja sen kehityksen näköaloja koskeva keskustelu muuttuvat ajan myötä yhä ajankohtaisemmiksi. Nykyiset muuttoliikkeen aiheuttamat haasteet asettavat turvallisuuskysymysten lisäksi myös tehtäviä, joita joudutaan ratkomaan maahanmuuttajien tulomaissa. Turvapaikkaa hakevat ihmiset ovat eri syistä joutuneet jättämään vakituisen asuinpaikkansa ja tarvitsevat normaaleja elinoloja siinä maassa johon ovat saapuneet. Täytyy analysoida, pohtia ja etsiä keinoja järjestää yhteiselo ja dialogi maahanmuuttajien ja paikallisten asukkaiden välille. Nimenomaan näitä seikkoja pitivät silmällä Suomalaiset ja karjalaiset: sukukansojen yhteistyö muuttuvassa nykymaailmassa - paneelikeskustelun järjestäjät.

Karjalan tasavalta ja Petroskoi ja naapurimaa Suomi ovat suomalais-ugrialaisten kansojen perinteinen asuinalue. Viimeisten vuosikymmenien aikana nämä alueet ovat kuitenkin muuttuneet monikansallisiksi. Esimerkiksi Karjalassa asuu nykyisin yli 130 kansallisuuden edustajia. Tämän takia alueesta on tullut eri kulttuurien kohtauspaikka ja eri kansojen kanssakäyminen rikastuttaa yhteiskunnan elämää yleensä.

Tämä asettaa kuitenkin toisen tehtävän – paikallisten erikoispiirteiden ja perinteiden säilyttämisen. Globalisaation ja elämänmenon tietynlaisen yhdenmukaistumisen oloissa on tärkeää säilyttää ja kehittää sitä, mikä tekee jokaisesta kansasta ainutlaatuisen. Tämän lisäksi täytyy saada aikaan dialogi paikallisten asukkaiden ja paikalle saapuvien välille auttaen näin yhteisymmärryksen ja vastavuoroisen sopeutumisen syntyä.

Paneelikeskustelu tarjosi mahdollisuuden jakaa tietoa ja vaihtaa kokemusta niin suomalais-ugrilaisen maailman edustajille kuin Petroskoin ystävyyskaupunkien edustajille. Ystävyyskaupunkien kanssa toteutetaan nykyään erilaisia vaihto-ohjelmia ja hankkeita. Juuri tällaisten kontaktien ylläpitämiseksi Petroskoihin saapui ryhmä saksalaisen Tübingenin kaupungin asukkaita, johon kuului sosiaalityöntekijä Gabriele Wülfers. Hän kertoi Baden-Württembergin osavaltion tilanteesta ja maahanmuuttajien vastaanotossa syntyvistä ongelmista. Toisen ystävyyskaupungin suomalaisen Varkauden edustaja Juha Koivula kertoi paikallisen tason tilanteesta suomalaisessa kaupungissa. Varkauden kaupunginjohto on kehittänyt maahanmuuttajien kotouttamisen ohjelman, vaikka maahanmuuttajia voidaan Varkaudessa ottaa

vastaan vain rajoitetusti. Venäläiset asiantuntijat ja käytännön työntekijät kertoivat eri kaupunkien ja hallinnollisten alueiden maahanmuuttotyöstä.

Maahanmuuttokeskustelun osanottajat korostivat yleensä kansalaisjärjestöjen ja paikallisen hallinnon erityistä roolia dialogin aikaansaamisessa eri alueilla, eri tahojen vuorovaikutuksen tärkeyttä maahanmuuttotyössä ja asiantuntijoiden tiedon ja kokemuksen jatkuvan vaihdon tarvetta.

Беженцы в Тюбингене.

Габриэле Вюльферс (Gabriele Wülfers), Специалист организации «Помощь безработным в Тюбингене».

Спасаящиеся люди.

В 2015 году в Федеральной Земле Баден-Вюртемберг было зарегистрировано более 100 000 заявок на получение статуса беженца, но в действительности их намного больше. Поскольку власти были перегружены, многие из прибывших не были зарегистрированы своевременно, и процесс подачи заявок продолжается.

Для сравнения, в 1992 году, в разгар войны в Югославии, в Баден-Вюртемберге было зарегистрировано около 52000 просителей убежища. Пик наплыва беженцев пришелся на сентябрь - декабрь 2015. Это было вызвано решением Канцлера Германии Ангелы Меркель (ХДС) и австрийского Канцлера Вернера Файмана (СДПА) Werner Faumann 5 сентября о приеме в Австрии и Германии беженцев с территорий Греции и Венгрии. Дублинские процедуры фактически не последовали за этим актом.

Проблема беженцев не нова, но по сравнению с 2011 годом, количество заявлений о предоставлении убежища возросло значительно. В октябре 2011 года, нас потрясло известие о том, что 300 беженцев утонули в Средиземном море. Жертвы были выходцами из Сомали, Эритреи и других африканских странах. Поступающие отчеты говорят о недостойном уровне жизни людей в других частях мира и об их стремлении уехать оттуда. Различные источники дают разные цифры, но в 2015 году около 3000 беженцев погибли в Средиземном море.

В 2015 люди бежали в основном из Сирии, Косово, Афганистана и Пакистана, Ирака, Албании, Эритреи и Сомали, а также из России и Украины. Причинами являются войны, насилие со стороны талибов или Исламского государства, насилие в отношении женщин, включая и домашнее, репрессии военных диктатур, нищета, голод, безработица, отсутствие перспектив.

В центре внимания докладов в прошлом году был балканский маршрут беженцев. По нему люди добирались из Греции через Македонию, Хорватию, Словению и Австрию в Германию. К тому же Венгрия закрыла свои границы. Поезда, предоставленные венгерским правительством специально для беженцев, были остановлены, и многие из них продолжили свой путь пешком.

Прибытие в Баден-Вюртемберг.

В течение первых шести недель в Германии ищущие убежища, размещаются в так называемом центре первичном приема. Федеральные земли, которые отвечают за

размещение беженцев в этот период, должны подготовить центры первичного приема беженцев.

В Баден-Вюртемберге в начале 2015 было три центра приема беженцев: в Карлсруэ, Эллвангене и Месштеттене. К настоящему времени добавилось еще 16.

В дополнение к таким центрам существуют и так называемые приюты для беженцев, которые используются дополнительно для временного первоначального приема. Их число растет. Например, с середины сентября прошлого года один из них действует в Эргенцингене (округ Тюбинген), планируются центры в Тюбингене и Херренберге.

Неиспользуемые казармы и пустующие заводы или промышленные здания используются для размещения. Мужчины, женщины, дети - люди разного происхождения живут там. Возможности этих помещений совершенно разные, в некоторых случаях несколько сотен человек живут вместе в замкнутом пространстве. Казармы и тренажерные залы используются потому, что, по крайней мере, там есть душевые кабины и туалеты. Но ни о какой конфиденциальности и речи не идет.

В том месте, куда прибывают беженцы, их регистрируют, однако пребывание по месту первичной регистрации не обязательно. Существует единый порядок регистрации в Германии, который определяет, кто несет ответственность за них. Это определяется, среди прочего и фиксированными квотами для каждой Земли. При этом страна происхождения играет определенную роль. Люди не могут просто покинуть назначенный им центр размещения. Многие, однако, это делают так или иначе, чтобы соединиться с родственниками. В центре размещения они получают питание, проходят медицинское обследование и регистрируются. Для регистрации делаются фотографии и отпечатки всех десяти пальцев. Отпечатки можно сравнить с действующей на территории ЕС центральной базой отпечатков пальцев. Это должно гарантировать, что только одно заявление о предоставлении убежища выдано в той же стране, где проситель или спасшийся ступил на европейскую почву. Это регулируется так называемой Дублинской процедурой. Страны въезда, как правило, это страны Средиземноморья, которые находятся в трудной экономической ситуации в связи с притоком беженцев. Только после одобрения компетентного государства начинается сама процедура.

Прибытие в округ Тюбинген.

Из центра размещения человек переезжает во «временное жилье», в каждом государстве окружные / районные власти отвечают за его содержание и техническое обслуживание. Размещение может быть в квартирах, в специально созданных жилых

контейнерах или в больших залах. Здесь беженцев принимают социальные работники, которые сопровождают их и контролируют в процессе предоставления убежища.

Округ Тюбинген в настоящее время имеет 77 мест для размещения беженцев. На конец ноября 2015 года в общей сложности 1817 беженцев проживали во временном жилье в округе Тюбинген. В декабре 2015 года округ должен был принять еще 450 человек - или почти в шесть раз больше, чем в конце апреля 2015 года, как пишется на сайте округа.

В таком временном жилье люди остаются в течение всего срока процедуры предоставления убежища, но не более двух лет. Социальные работники помогают, например, в открытии счета, при регистрации детей в школе или детском саду, при прохождении процедуры предоставления убежища и многом другом. Большую поддержку в повседневных вещах оказывает много добровольцев. Они организуют курсы, встречи с соседями, футбольные матчи, вечеринки ...

Беженцы должны покинуть временное жилье после того, как они получили вид на жительство или если им в нем отказано. Затем они могут искать в течение шести недель квартиру на открытом рынке. Если они её не находят, а в Тюбингене это весьма вероятно, осуществляется «дополнительное размещение». «Дополнительное размещение» (квартиры), а также их оснащение находятся в ведении муниципалитетов.

В Тюбингене в этом году около 320 человек (сам город ожидает, что число возрастет) размещаются таким образом. Жилья в Тюбингене не хватает уже в течение длительного времени. Студенты, семьи, люди с небольшим доходом или безработные имеют мало шансов найти квартиру, которая подходила бы под их кошелек.

С дефицитом жилья город Тюбинген пытается справиться разными способами. Пустующее жилье должно использоваться для размещения беженцев.

Многие домовладельцы не сдают жилье в аренду - либо потому, что они имели неудачный опыт, либо потому, что у них нет в этом необходимости. В случае чрезвычайной ситуации, владелец может быть принужден под угрозой штрафа выставить квартиру на рынке жилья. Соответствующая правовая база должна быть подготовлена городским Советом.

Кроме того, в 18 районах города планируются новостройки и перестройка имеющихся зданий. Это даст возможность для временного и постоянного проживания беженцев, а также развития Тюбингена в дальнейшем. Цель - сделать Тюбинген доступным для размещения сначала беженцев, а потом и других тюбингенцев, например, студентов. Временные рамки: два года.

Материально беженцы защищены Законом о предоставлении услуг ожидающим статус беженца. Они получают проживание, питание и определенное количество денег. Признанные беженцами имеют право на базовую социальную защиту, в зависимости от состояния здоровья, на социальную защиту тех, кто способен работать или уже в нетрудоспособном возрасте. Также покрывается часть арендной платы за жильё, в пределах верхней границы арендной платы.

Несмотря на то, что было ясно, что все больше и больше людей из кризисных регионов будут стремиться в Европу, политики и власти на самом деле не готовы к этому. Большое количество беженцев в сентябре и октябре 2015 года заставило столкнуться и еще с одной проблемой: муниципалитетам европейских стран не хватало квалифицированных кадров, мест размещения, и не в последнюю очередь – финансовых ресурсов.

Продолжающаяся дискуссия показывает напряжение между гуманитарным императивом обеспечения защиты от войны, преследований и насилия, с одной стороны, и национальным интересам с другой стороны. Право на убежище является одним из прав человека, и оно являются неотъемлемыми.

Конечно, есть немало добровольных помощников многими различными способами выражающих поддержку. Другие боятся даже предсказывать, каким будет приток беженцев и, в особенности, есть ли шансы справиться с их интеграцией. Отчасти это резонирует со страхом самим оказаться в невыгодном положении, с точки зрения возможностей найти работу или жильё. Требования ограничить число въезжающих в страну и в Шенгенскую зону и закрыть границы вновь становятся громче.

Немногие беженцы покидают свою страну, свой город, свою деревню "просто так". У большинства из них есть страшный опыт, они и их семьи находятся под угрозой для жизни и здоровья. В процессе миграции они подвергаются враждебности, насилию, испытывают голод и жажду, страдают от болезней. Эти люди нуждаются в нашей солидарности и поддержке: до тех пор, пока существует опасность в стране происхождения, они не могут будут возвращены туда.

Все заинтересованные участники процесса на национальном и международном уровнях должны обмениваться информацией о том, каким образом конкретно должна осуществляться поддержка. Гуманитарная помощь должна начинаться вблизи стран базирования беженцев, так как многие люди не могут преодолеть длинный и опасный путь. Люди должны иметь, по крайней мере, право на справедливую процедуру предоставления убежища.

Источники:

https://www.lpb-bw.de/fluechtlinge_baden_wuerttemberg.html

<http://fluechtlingsrat-bw.de/>

Личное общение с сотрудницей Центра беженцев г. Тюбинген Беате Колб

<http://asylzentrum-tuebingen.jimdo.com/>

Pakolaiset Tübingenissa.

Gabriele Wülfers, Tukea Tübingenin työttömille -järjestön asiantuntija.

Turvaa etsivät ihmiset.

Baden-Württembergin osavaltiossa rekisteröitiin vuonna 2015 yli 100 000 turvapaikkahakemusta, mutta todellisuudessa siirtolaisia oli paljon enemmän. Viranomaisten ylikuormituksen takia monia saapuneita ei rekisteröity ajoissa, niin että turvapaikkahakemusten vastaanottoa jatketaan.

Verrattakoon että vuonna 1992 kun Jugoslavian sota oli kuumimmillaan, Baden-Württembergissa oli virallisten tietojen mukaan noin 52 000 turvapaikanhakijaa.

Pakolaistulva oli suurimmillaan syyskuussa - joulukuussa 2015. Tämä johtui Saksan liittokanslerin Angela Merkelin (kristillisdemokraatit) ja Itävallan liittokanslerin Werner Faymannin (sosiaalidemokraatit) 5. syyskuuta tekemästä päätöksestä ottaa vastaan Saksassa ja Itävallassa Kreikan ja Unkarin alueella olevat pakolaiset. Dublin-menettelyä ei silloin tosiasiallisesti sovellettu.

Pakolaisongelma ei ole uusi asia, mutta verrattuna vuoteen 2011 turvapaikkahakemusten määrä on huomattavasti kasvanut. Lokakuussa 2011 olimme järkyttyneet saatuamme tiedon siitä, että 300 pakolaista hukkui Välimeren ylittäessään. Nuo uhrin olivat lähtöisin Somaliasta, Eritreasta ja muista Afrikan maista. Julkaistuissa raporteissa kerrotaan ihmisarvolle sopimattomasta elintasosta maailman eri maissa ja ihmisten halusta lähteä sieltä. Eri lähteissä esiintyy eri lukuja, mutta vuonna 2015 noin 3000 pakolaista on hukkunut Välimerellä.

Vuonna 2015 ihmiset pakenivat ennen muuta Syyriasta, Kosovosta, Afganistanista ja Pakistanista, Irakista, Albaniasta, Eritreasta ja Somaliasta, sekä myös Venäjältä ja Ukrainasta. Syynä siihen ovat sodat, talibanien ja Isisin harjoittama väkivalta, väkivalta naisia kohtaan kotiväkivalta mukaan lukien, sodanaikaisten diktatuurien vainot, kurjuus, nälkä, työttömyys ja tulevaisuusnäköymien puute.

Viime vuonna huomion keskipisteenä oli pakolaisten Balkanin-reitti. Sitä kautta siirtolaiset saapuivat Kreikasta Makedonian, Kroatian, Slovenian ja Itävallan halki Saksaan. Lisäksi Unkari sulki rajansa. Unkarin hallituksen varta vasten pakolaisten kuljetukseen antamat junat pysäytettiin, niin että monet jatkoivat matkaa jalkaisin.

Saapuminen Baden-Württembergiin.

Saksasta turvapaikkaa hakevat ihmiset sijoitetaan ensimmäisten kuuden viikon ajaksi niin sanottuun alkuvaiheen vastaanottokeskukseen. Ne osavaltiot, jotka vastaavat pakolaisten alkusijoituksesta joutuvat järjestämään pakolaisten vastaanottokeskuksia.

Baden-Württembergissa vuoden 2015 alussa oli kolme pakolaisten vastaanottokeskusta: Karlsruhen, Ellwangenin ja Meßstettenin vastaanottokeskukset. Nykyään niiden lisäksi on perustettu vielä 16. Tällaisten vastaanottokeskusten lisäksi on olemassa ns. pakolaisten majoitusyksiköjä, joita käytetään myös väliaikaiseen majoitukseen. Niidenkin määrä kasvaa. Esimerkiksi viime vuoden syyskuusta lähtien yksi sellainen on toiminut Ergenzingenissä (Tübingenin hallintopiiri), suunnitellaan vastaanottokeskusten perustamista Tübingeniin ja Herrenbergiin.

Majoitukseen käytetään tyhjiä kasarmeja, tehtaita ja muita käyttämättömiä tuotantotiloja. Siellä asuu miehiä, naisia ja lapsia, eri alkuperää olevia ihmisiä. Nuo tilat on varustettu eri tavalla ja niillä on eri mahdollisuudet, joskus satoja ihmisiä asuu samassa suljetussa tilassa. Kasarmeja ja kuntosaleja käytetään siksi, että siellä on suihkut ja vessat. Mistään yksityisyydestä ei kuitenkaan voida puhua.

Pakolaiset rekisteröidään sillä paikkakunnalla, mihin pakolaisia saapuu. Heiltä ei kuitenkaan vaadita, että he asuisivat samassa paikassa, missä he ovat ilmoittautuneet ensiksi. Saksassa on voimassa tietty rekisteröintimenettely, joka määrää kuka nimenomaan on vastuussa pakolaisista. Tämä määräytyy muun muassa jokaisen osavaltion kiintiöstä. Tällöin myös pakolaisen lähtömaalla on merkityksensä. Ihmiset eivät saa noin vain lähteä pois heille määrätystä majoituskeskuksesta. Siitä huolimatta monet lähtevät yhdistykseen sukulaistensa kanssa. Majoituskeskuksessa he saavat ruokaa, terveystarkastuksen ja rekisteröinnin. Rekisteröintiä varten otetaan valokuva ja kaikkien kymmenen sormen jäljet. Sormenjälkiä voidaan verrata EU-maiden yhteiseen sormenjälkitiedostoon. Tämä oletettavasti takaa sen, että tulijalle on tehty vain yksi ainoa turvapaikkahakemus siinä samassa maassa, missä turvapaikanhakija tai pelastunut on astunut Euroopan kamaralle. Tätä toimintaa sääntelee ns. Dublin-menettely. Tulomaana ovat yleensä Välimeren maat, jotka ovat pakolaistulvan takia joutuneet vaikeaan taloudelliseen tilanteeseen. Itse menettelyyn ryhdytään vasta sen jälkeen kun toimivaltainen maa on sen hyväksynyt.

Saapuminen Tübingenin hallintopiiriin.

Majoituskeskuksesta ihminen muuttaa ”väliaikaiseen asuntoon”. Jokaisessa osavaltiossa hallintopiirin/kunnan viranomaiset vastaavat asunnon huollosta ja ylläpidosta. Pakolaisia voidaan sijoittaa asuntoihin tai asuntovaunuihin tai suuriin saleihin. Siellä sosiaalityöntekijät ottavat pakolaisia vastaan, tukevat ja valvovat turvapaikan myöntämisen aikana.

Tübingenin hallintopiirissä on nykyään 77 paikkaa, mihin pakolaiset voidaan majoittaa. Vuoden 2015 marraskuun lopussa yhteensä 1817 pakolaista asui väliaikaisissa asunnoissa Tübingenin hallintopiirissä. Joulukuussa 2015 года hallintopiiriin oli otettava vastaan lisää 450

henkeä – eli melkein kuusi kertaa enemmän kuin huhtikuun 2015 lopussa, mikä selviää hallintopiirin kotisivulla olevista tiedoista.

Tällaisissa väliaikaisissa asunnoissa ihmiset asuvat koko sen ajan, minkä kestää turvapaikan myöntämisen menettely, mutta enintään kaksi vuotta. Sosiaalityöntekijät auttavat esimerkiksi avaamaan pankkitilin, ilmoittamaan lapset kouluun tai päiväkotiin, käymään läpi turvapaikan myöntämisen menettely yms. Vapaaehtoiset auttavat heitä suuresti arkiasioissa. He järjestävät kurssuja, tapaamisia naapureiden kanssa, jalkapallo-otteluita, illanviettoja...

Pakolaisten täytyy jättää väliaikainen asunto sen jälkeen, kun he ovat saaneet oleskeluluvan tai kun oleskeluluvan saanti on kielletty. Seuraavaksi kuuden viikon aikana he voivat hakea asuntoa vapailla markkinoilla. Mikäli asuntoa ei löydy, mikä on Tübingenissa varsin todennäköistä, järjestetään ”lisämajoitus”. ”Lisämajoitus” (asunnot) ja niiden varustus kuuluu kunnille.

Tänä vuonna Tübingenissä noin 320 henkeä (vaikka paikallisten mielestä tämä määrä oletettavasti kasvaa) majoitetaan tällä tavoin. Tübingenissä on ollut puutetta asunnoista jo usean vuoden ajan. Opiskelijat, vähävaraiset perheet tai työttömät saavat vaivoin heidän tuloja vastaavan asunnon.

Tübingen yrittää selviä asuntojen niukasta tarjonnasta eri tavoin. Tyhjiillään olevat asunnot on käytettävä pakolaisten majoittamiseen. Monet talonomistajat eivät mielellään vuokraa asuntoja – joko siksi että heillä on jo ollut negatiivista kokemusta, tai siksi etteivät pidä sitä tarpeellisena. Poikkeustapauksessa omistaja voidaan pakottaa sakon uhalla saattaa asunto asuntomarkkinoille. Kaupunginvaltuuston on valmistettava sille asianomainen lainpohja.

Tämän lisäksi 18 kaupunginosassa suunnitellaan uusien asuintalojen rakentamista ja vanhojen talojen korjausta. Tämä mahdollistaa pakolaisten väliaikaisen ja pysyvän asumisen sekä Tübingenin kehityksen tulevaisuudessa. Tarkoituksena on tehdä Tübingenista asumisystävällinen kaupunki niin pakolaisten, kuin kaikkien muidenkin Tübingenin asukkaiden kannalta, esimerkiksi opiskelijoiden. Aikarajaksi on määritetty kaksi vuotta.

Pakolaisten toimeentulo on turvattu Turvapaikkahakijan statusta odottaville myönnettävistä palveluista annetulla lailla. Näin ihmiset saavat majoituksen, ruokaa ja jonkin verran rahaa. Pakolaisiksi katsotuilla siirtolaisilla on oikeus perussosiaaliturvaan terveydentilasta riippuen, sosiaalihuolto koskee sekä työkykyisiä että työkyvyttömiä ja ikääntyneitä. Korvataan myös osa asunnon vuokramaksusta enimmäisvuokran rajoissa.

Vaikka on jo aikoja siiten ollut selvää, että kriisialueilta yhä enemmän ihmisiä pyrkii Eurooppaan, poliitikot ja valtaapitävät eivät ole todellisuudessa olleet siihen valmiita. Syys- ja lokakuun 2015 pakolaisvirta sai aikaiseksi vielä yhden ongelman: Euroopan maissa kunnilta puuttuu päteviä asiantuntijoita, majoituspaikkoja sekä mitä ilmeisimmin myös varoja.

Yhä jatkuva keskustelu on osoittanut että on syntynyt jännitystä toisaalta pakottavan humanitaarisen tarpeen suojata sodalta, vainoilta ja väkivallalta ja toisaalta kansallisten intressien välille. Oikeus turvaan on yksi olennaisista ihmisoikeuksista.

On tietysti paljon vapaaehtoisia avustajia, jotka yrittävät tukea monin tavoin. Toiset eivät edes uskalla ennustaa, millaiseksi pakolaisvirta muuttuu jatkossa ja erityisesti onko mahdollisuuksia selvittää pakolaisten kotouttamisesta. Tämä herättää puolestaan pelkoja joutua itse epäsuotuisaan tilaan, mikä tulee työn tai asunnon hakuun. Yhä kovaaäänisemmin vaaditaan maahan ja Schengen-alueelle pyrkivien määrän rajoittamista ja rajojen sulkemista.

Harvat pakolaiset jättävät maansa, kaupunkinsa tai kylänsä ”muuten vain”. Useimmilla on jo kauhistuttavaa kokemusta, heidän itsensä ja heidän perheensä henki ja terveys ovat uhattuina. Maahanmuuttajina he kokevat vihaa, väkivaltaa, näkevät nälkää ja janoa, kärsivät taudeista. Nuo ihmiset tarvitsevat meidän solidaarisuuttamme ja tukeamme: niin kauan kuin heidän kotimaassaan on vaarallista, heitä ei voida palauttaa sinne.

Kaikkien asiasta kiinnostuneiden tahojen tulisi kansallisella ja kansainvälisellä tasolla vaihtaa tietoa siitä, millä tavalla voidaan antaa konkreettista tukea. Humanitaarista apua on annettava aluksi lähellä niitä maita, missä pakolaiset ovat. Eivät läheskään kaikki pystyy tekemään pitkiä ja vaarallisia matkoja. Ihmisillä olisi ainakin oltava oikeus oikeudenmukaiseen turvapaikan myöntämisen menettelyyn.

Lähteet:

https://www.lpb-bw.de/fluechtlinge_baden_wuerttemberg.html

<http://fluechtlingsrat-bw.de/>

Henkilökohtainen keskustelu Tübingenin pakolaiskeskuksen työntekijän Beate Kolbin kanssa

<http://asylzentrum-tuebingen.jimdo.com/>

«Олонец – карельский город, ты единственный на свете».¹

Светлана Ивановна Андреева, Руководитель Центра межнационального сотрудничества в г. Олонец.

Олонецкий национальный район является уникальным местом компактного проживания карелов, представляющих ливвиковский и людиковский диалекты карельского языка. Олонец по праву может считаться центром национальной культуры Карелии, т. к. он единственный из городов республики, в котором более 60% населения составляют карелы. Имеет статус "исторического города". Когда-то дал название огромной территории Олонецкой губернии.

Олонец - это один из древнейших населенных пунктов на севере России. В 2016 году город отметит 367 лет своего рождения (т.к. ранг города приобрел с момента постройки крепости в 1649 году). Но первое письменное упоминание о месте относится к 1137 году.

Олонец имеет выгодное геополитическое расположение, является "южными воротами" в Республику Карелия, в своем роде "перекресток" дорог Санкт-Петербург - Москва - Петрозаводск - Мурманск - Финляндия.

Сегодня Олонец - обычный районный город, где многоэтажные дома соседствуют с деревянными, где живут замечательные трудолюбивые люди - потомки воинов и землепашцев, тех, кто в далекие времена пришел на берега Олонки и Мегреги и основал здесь погост.

В 2004 году Олонецкий район получил статус национального. Большая работа по реализации национальной политики проводится МКУ «Олонецкая централизованная библиотечная система».

В 1993 году в Олонецкой библиотеке создан Отдел национальной и краеведческой литературы, и национальное краеведение становится приоритетным направлением деятельности библиотеки. Сегодня это Сектор национальной и краеведческой литературы, вся работа которого направлена на содействие сохранению и развитию карельского языка и культуры, изучение и популяризацию карельской и карелоязычной литературы.

В 1998 году Олонецкой головной библиотеке присвоен статус национальной библиотеки, как признание успехов в краеведческой деятельности.

Ежегодно реализуется цикл мероприятий, направленных на сохранение и популяризацию карельского языка, духовной культуры карельского народа и карелоязычной литературы. Ключевым мероприятием является Республиканский

¹ слова Зинаиды Тимофеевны Дубининой

фестиваль карельской литературы им. В. Брендоева «Täs synnugnannan minun algu – Здесь родины моей начало», который уже 15 лет проходит на Олонецкой земле.

6 сентября 2015г. состоялся заключительный день XV Республиканского фестиваля карельской литературы им. В. Брендоева «Täs synnugnannan minun algu – Здесь родины моей начало».

В фестивальных мероприятиях принимают участие гости из Финляндии. Общество карельского языка в Финляндии «Карьялан Киелен севра» выпустило карту старых деревень Олонецкого района, выпустили сборник «Олонецкие родники», диск «Стихи читает Владимир Брендоев».

Ежегодно в Олонецкой национальной библиотеке проходит встреча «Padiš tarattua luvvikse – Как здорово поговорить по-карельски», основной целью которой является популяризация карельского языка и карелоязычной литературы. Мероприятие объединяет жителей города и района, как знающих и говорящих на карельском языке, так и людей, которые интересуются историей и литературой края.

Романова Т.И., библиограф Сектора национальной и краеведческой литературы, ежемесячно оформляет страницу на карельском языке в газете «Олония».

В Олонецкой детской библиотеке в течение 2015 года реализовывалась библиотечно-краеведческая программа «Я эту землю родиной зову...», целью которой является популяризация и распространение краеведческих знаний, способствующих воспитанию патриотических чувств у подрастающего поколения. Работает краеведческий клуб «Карельское лукошко», основная задача которого популяризация краеведческой и национальной литературы.

Необходимо отметить, что на территории района кроме карелов проживает более 60 национальностей.

Олонецкий национальный муниципальный район по национальному составу по итогам переписи 2010 года:

Все население	23124
Указавшие национальную принадлежность	22587
Азербайджанцы	38
Армяне	4
Башкиры	1
Белорусы	465
Болгары	8
Вепсы	31

Вьетнамцы	3
Греки	-
Грузины	3
Даргинцы	1
Евреи	3
Казахи	-
Карелы	11951
Киргизы	2
Коми	4
Корейцы	-
Латыши	12
Лезгины	1
Литовцы	21
Марийцы	2
Молдаване	12
Мордва	16
Немцы	2
Осетины	4
Поляки	36
Русские	9273
Таджики	2
Татары	27
Удмурты	7
Узбеки	9
Украинцы	327
Финны	195
Цыгане	15
Чеченцы	74
Чуваши	10
Эстонцы	2
Указавшие другие национальности (не перечисленные выше)	26

В 2007 году базе Олонецкой национальной библиотеки начал работать Центр социально-культурной адаптации мигрантов. В 2015 году он переименован в Центр межнационального сотрудничества. основные направления работы: библиотечное обслуживание мультикультурного населения; оказание мигрантам информационных услуг. Главная задача центра – формирование толерантных отношений в поликультурной среде Олонецкого национального муниципального района. Осуществляется библиотечно-информационное обслуживание национальных диаспор и национальных общественных организаций, проводятся тематические мероприятия.

22 марта 2015 года на базе Олонецкой детской библиотеки состоялся праздник «Новруз собирает друзей». Дети и подростки увидели презентацию праздника «Новруз», музыкальную сказку «Хитрый урок», выступление Образцового коллектива России, ансамбля современного танца «Феерия». Мероприятие состоялось в рамках комплексного проекта «Праздничное соцветие» при поддержке КРОО «Общество татарской культуры «Чулпан», КРОО «Общество вайнахской культуры», Министерства Республики Карелия по вопросам национальной политики, связям с общественными и религиозными объединениями.

В течение года центром была разработана конкурсная программа «Пословица – душа народа». Мероприятие было направлено на повышение толерантности и формирование интереса к познанию культурного наследия разных народов. Участвовали воспитанники Олонецкого детского дома (23 марта) и учащихся Олонецкого техникума (18 мая).

25 июня 2015 года на базе Центра прошел круглый стол «Модель взаимодействия институтов гражданского общества с органами государственной власти в сфере гармонизации межнациональных отношений», который проводился в рамках проекта «Разработка концепции межнационального согласия в Республике Карелия: Создание совместной платформы для работы НКО и органов власти», поддержанного Министерством по вопросам национальной политики, связям с общественными и религиозными объединениями (2014-2015 гг.).

29 сентября в Центре состоялся круглый стол "Страничка истории" при поддержке Министерства Республики Карелия по вопросам национальной политики, связям с общественными, религиозными объединениями и средствами массовой информации, КРОО "Общество украинской культуры "Калина". В мероприятии приняли участие представители «Содружества народов Карелии», Национально-культурной автономии поляков г. Петрозаводска "Карельская Полония". В заключение мероприятия перед олончанами выступил театральный коллектив "Сенсация" (МОУ "Средняя школа № 46", г.

Петрозаводск). Артисты представили литературно-музыкальную композицию "Войны не знали мы, но все же..." по произведениям Светланы Алексиевич "У войны не женское лицо" и "Последние свидетели".

21 октября в Центре состоялась встреча с представителями КРОО "Общество украинской культуры "Калина". В музыкальной школе г. Олонца состоялась творческая встреча "Украина, рідна мати моя...!", где выступила мужская вокальная группа "ЯСЕНЬ" при хоре "Украинская песня". Худ. руководитель хора - засл. работник культуры РФ, засл. артистка Карелии Клара Стасюк. Олончане также смогли ознакомиться с выставкой картин "Николай Гоголь. Ночь перед Рождеством" (автор - художник Кость Лавро, Украина) и выставкой рушников.

Большую поддержку в работе центра оказывают НП «Карельский ресурсный центр общественных организаций», Национальная библиотека Республики Карелия. С 2015 года по инициативе Лукина В.В. (КРОО «Олонецкие карелы») начал свою работу кружок «Древо жизни» по составлению родословной. В планах на текущий год в феврале провести устный журнал «Соловецкое притяжение», в апреле «Фестиваль народных настольных игр», в сентябре историческое путешествие «Всполохи памяти» (об ингерманландских финнах).

О работе Олонецкой национальной библиотеки и Центра межнационального сотрудничества можно узнать на сайте библиотеки <http://biblioteka-olon.karelia.ru/>.

Aunus, olet karjalalainen kaupunki, ainoa maailmassa¹.

Svetlana Andrejeva, monikansallisen yhteistyön keskuksen johtaja, Aunus.

Aunuksen kansallinen piiri on ainutlaatuinen karjalaisten kompaktin asumisen alue. Paikalliset asukkaat puhuvat karjalan kielen livvin ja lyydin murteita. Aunusta voidaan pitää oikeutetusti Karjalan kansallisen kulttuurin keskuksena, koska se on tasavallan ainoa kaupunki, jossa karjalaisia on noin 60 % asukkaista.

Aunus on historiallinen kaupunki. Joskus muinoin sen mukaan sai nimensä iso Anuksen kuvernementti. Aunus on Pohjois-Venäjän vanhimpia paikkakuntia. Vuonna 2016 kaupunki täyttää 367 vuotta (se sai kaupunginoikeudet vuonna 1649 kun linnoitus oli valmistunut). Ensimmäinen kirjallinen maininta tästä paikasta ajoittuu vuoteen 1137.

Aunuksella on edullinen geopoliittinen sijainti Pietarin - Moskovan - Petroskoin - Murmanskin – Suomen teiden risteyksessä, se on tavallaan Karjalan tasavallan "eteläportti". Nykyään Aunus on tavallinen hallintopiirikeskus, missä on kerrostaloja puutalojen vieressä ja missä asuu niiden sotilaiden ja maanviljelijöiden ahkeria jälkeläisiä, jotka entisinä aikoina tulivat Olonka- ja Megregajoen rannoille ja perustivat sinne asutuksen.

Vuonna 2004 Anuksen piiri sai nimen kansallinen.

Aunuksen keskuskirjasto toimii vilkkaasti kansallisen politiikan toteuttamiseksi. Vuonna 1993 Anuksen kirjastoon perustettiin kansallisen ja kotiseutu-kirjallisuuden osasto, ja kansallisesta kotiseutututkimuksesta tuli kirjaston toiminnan tärkein linjaus. Nykyään sen nimi on kansallisen ja kotiseutukirjallisuuden osasto, jonka toiminnan tavoitteena on karjalan kielen ja kulttuurin säilyttäminen ja kehitys, Karjalan ja karjalankielisen kirjallisuuden tutkimus ja tunnetuksi tekeminen.

Vuonna 1998 Anuksen pääkirjasto sai nimen kansallisen kirjasto, mikä oli merkinä sen kotiseutututkimuksen tunnuksesta.

Vuosittain pidetään joukko toimenpiteitä, joiden tavoitteena on karjalan kielen, Karjalan kansan henkisen kulttuurin ja karjalankielisen kirjallisuuden säilyttäminen ja tunnetuksi tekeminen. Tärkeimpiä tasavallan tapahtumia on Karjalan kirjallisuuden Brendojev-festivaali nimeltään Täs synnyrannan minun algu, jota on järjestetty Anuksen maalla jo 15 vuoden ajan. XV festivaalin viimeinen päivä oli 6. syyskuuta 2015.

Festivaalin tapahtumiin osallistuu myös suomalaisia vieraita. Karjalan Kielen Seura on julkaissut Suomessa Anuksen piirin vanhojen kylien kartan, Anuksen lähteet -kokoelman ja levyn Runoja lausuu Vladimir Brendojev.

¹ sanat: Zinaida Dubinina

Tervetuloa osallistumaan kilpailuun vuonna 2016 ja tulemaan tasavallan XVI Karjalan kirjallisuuden festivaaliin, joka pidetään Aunuksen piirin Sambatuksan kylässä ja omistetaan Vladimir Brendojevin syntymän 85-vuotisjuhlaksi.

Festivaaliin liittyen vuoden mittaan Aunuksen keskuskirjaston alaisuuteen kuuluvissa kirjastoissa järjestetään seuraavia tapahtumia:

- tasavallan karjalankielinen lasten kilpailu On hengis kieli tuattoloin
- hallintopiirin piirustuskilpailu Tästä alkaa synnyinmaani.

Tästä alkaa synnyinmaani -kilpailuja järjestetään vuosittain Vladimirin Brendojevin Karjalan kirjallisuuden tasavallan festivaalin yhteydessä.

Vuoden 2016 festivaali on saanut tukea Karjalan tasavallan kansallisuuspolitiikan ministeriöltä tasavallan hankekilpailussa. Järjestäjinä olivat Aunuksen karjalaiset -kansalaisjärjestö ja Aunuksen keskuskirjasto. Hankkeen nimi on Elävä kieli – elävä suku yleisaiheena Esi-isiemme maa.

Joka vuosi Aunuksen kansallisessa kirjastossa järjestetään tapaaminen nimeltään Padiš tarattua livvikse, jonka tarkoituksena on karjalan kielen ja karjalankielisen kirjallisuuden tunnetuksi tekeminen. Tapahtuma yhdistää kaupungin ja maaseudun asukkaita, niitä jotka osaavat karjalaa, ja niitä joita kiinnostaa seudun historia ja kirjallisuus.

T.I. Romanova, kansallisen ja kotiseutukirjallisuuden osaston kirjastonhoitaja, kirjoittaa joka kuukausi aineistoja karjalankieliseen Olonia-lehteen.

Aunuksen lastenkirjastossa vuoden 2015 aikana toteutettiin kirjastokotiseutututkimukseen piiriin kuuluva ohjelma Kutsun tätä seutua kotimaaksi. Sen tavoitteena on kotiseutua koskevien tietojen tunnetuksi tekeminen ja isänmaanrakkauden tunteiden herättäminen nuorissa. Toimii myös Karjalan kori -kotiseutututkimusklubi, jonka tärkein tehtävä on kotiseudun ja kansallisen kirjallisuuden tunnetuksi tekeminen.

Mainittakoon että piirin alueella asuu karjalaisten lisäksi yli 60 kansallisuutta.

Aunuksen kansallisen kunnallispiirin asukkaiden kansallisuuteen pohjaava koostumus vuoden 2010 väestönlaskennan mukaan:

Väestö kokonaisuudessaan	23124
kansallisuutensa maininneita	22587
azerbaidzhanilaisia	38
armenialaisia	4
bashkiireja	1
valkovenäläisiä	465
bulgarialaisia	8
vepsäläisiä	31
vietnamilaisia	3

kreikkalaisia	-
gruusialaisia	3
darginilaisia	1
juutalaisia	3
kazaheja	-
karjalaisia	11951
kirgisialaisia	2
komilaisia	4
korealaisia	-
latvialasia	12
lezginejä	1
liettualaisia	21
marilaisia	2
moldavialaisia	12
mordvalaisia	16
saksalaisia	2
ossetteja	4
puolalaisia	36
venäläisiä	9273
tadžikkeja	2
tataareja	27
udmurtteja	7
uzbekkeja	9
ukrainalaisia	327
suomalaisia	195
romaneja	15
tšetšenejä	74
tšuvasseja	10
virolaisia	2
Muita kansallisuuksia ovat maininneet (ei ole edellisessä luettelossa)	26

Vuonna 2007 Aunuksen kansallisen kirjaston pohjalla alkoi toimia Maahanmuuttajien sosiaalis-kulttuurisen mukautumisen keskus. Vuonna 2015 se sai nimekseen Monikansallisen yhteistyön keskus. Sen toiminnan keskeisiä linjauksia ovat: monikulttuurisen väestön kirjastopalvelut ja tietopalvelujen tuottaminen maahanmuuttajille. Keskuksen tärkein tehtävä on suvaitsevaisuuden kehittäminen Aunuksen kansallisen piirin monikulttuurisessa ympäristössä. Kirjasto- ja tietopalveluja tarjotaan kansallisille diasporille ja kansallisille kansalaisjärjestöille, järjestetään eriaiheisia tapahtumia.

Seuraavassa kerron lyhyesti keskuksen viimeisimmistä toimenpiteistä.

22. maaliskuuta 2015 Aunuksen lastenkirjastossa järjestettiin juhla nimeltään Novruz kerää ystäviä. Lapset ja nuoret saivat nähdä Nowruz-juhlan esittelyn, Ovela oppitunti -musiikkisadun, Venäjän parhaimpiin kuuluvan nykyaikaisen Fejeria-tanssiyhtyeen. Tapahtuma oli osa Juhlakukinto-nimistä hanketta ja se pidettiin tataarien Tšulpan-nimisen kulttuuriyhdistyksen ja vainahien kulttuuriyhdistyksen sekä Karjalan tasavallan kansallisuuspolitiikan ministeriön tuella.

Vuoden aikana keskus laati Sananlaskussa kansansielu -kilpailun ohjelman. Toimenpiteen tavoitteena oli lisätä suvaitsevaisuutta ja kehittää kiinnostusta eri kansojen kulttuuriperintöä kohtaan. Kilpailuun osallistui Aunuksen lastenkodin lapsia (23. maaliskuuta) ja Aunuksen teknisen koulun oppilaita (18. toukokuuta).

25. kesäkuuta Aunuksen kansallisessa kirjastossa järjestettiin paneelikeskustelu aiheena Kansalaisyhteiskunnan ja valtiovallan elinten yhteistyön malli kansallisuuksien välisten suhteiden parantamisen alalla. Tapahtuma oli osa hanketta Eri kansallisuuksien välisen sovinnon konseptin kehittäminen Karjalan tasavallassa: Yhteisen foorumin perustaminen kansalaisjärjestöjen ja valtiovallan elinten toiminnaksi. Hanketta on tukenut myös kansallisuuspolitiikan ministeriö (2014–2015).

29. syyskuuta Aunuksen kansallisessa kirjastossa pidettiin paneelikeskustelu nimeltään Historiansivu kansallisuuspolitiikan ministeriön ja ukrainalaisen Kalina- kulttuuriyhdistyksen tuella. Tapahtumaan osallistui Karjalan kansojen yhdistyksen edustajia ja Petroskoissa toimivan puolalaisten Karjalan Polonia -nimisen kansallisen kulttuuriautonomia edustajia. Tapahtuman päätteeksi aunukselaiset saivat nähdä Sensaatio-nimisen teatterikerhon esityksen (Petroskoin keskikoulu nro 46). näyttelijät esittivät kirjallisuus- ja musiikkiesityksen nimeltään Emme tunteneet sotaa, mutta sittenkin... joka pohjautuu Svetlana Aleksijevitšin teoksiin Sodalla ei ole naisen kasvoja ja Viimeiset silminäkijät.

21. lokakuuta Aunuksen kansallisessa kirjastossa pidettiin tapaaminen, jonka kutsuvieraina olivat ukrainalaisen Kalina-kulttuuriyhdistyksen jäsenet. Aunuksen musiikkikoulussa järjestettiin konsertti Ukraina, äitini! missä esiintyi Jaseny-mieskuoro. Kapellimestari Venäjän federaation kulttuurin ansioitunut toimihenkilö, Karjalan tasavallan ansioitunut taiteilija Klara Stasjuk. Aunukselaiset saivat myös tutustua taulunäyttelyyn Nikolai Gogol. Jouluyö (taidemaalari Kost Lavro) ja kirjailtujen pyyheliinon näyttelyyn.

Keskusta ovat suuresti auttaneet toiminnassa Karjalan kansalaisjärjestöjen resurssikeskus (johtaja Nikolai Oskin) ja Karjalan tasavallan Kansallinen kirjasto.

V. Lukinin aloitteesta (Aunuksen karjalaiset -niminen kansalaisjärjestö) vuonna 2015 aloitti toimintansa Elämänpuu-niminen kerho jossa opetellaan sukupuun tekemistä.

Kuluvan vuoden suunnitelmissa on suullisen Solovetskin vetovoima - aikakauslehden pitäminen helmikuussa, huhtikuussa Kansan pöytäpelien festivaali, syyskuussa historiallinen inkerinsuomalaisista kertova Muistihäivähdyksiä -tapahtuma.

Lisätietoja Aunuksen kansallisen kirjaston ja Monikansallisen yhteistyön keskuksen toiminnasta saa kirjaston kotisivulta <http://biblioteka-olon.karelia.ru/>.

Зарубежная трудовая миграция: социальный аспект.

Мария Александровна Питухина, Кандидат политических наук, старший научный сотрудник Центра бюджетного мониторинга Петрозаводского государственного университета.

В настоящее время для России характерны общие вызовы с ЕС – старение населения; дефицит трудовых ресурсов; «замещающий» эффект от миграции на рынке труда; социокультурный аспект интеграции мигрантов в принимающее общество, развитие инновационной экономики, основанной на знаниях, второй демографический переход.

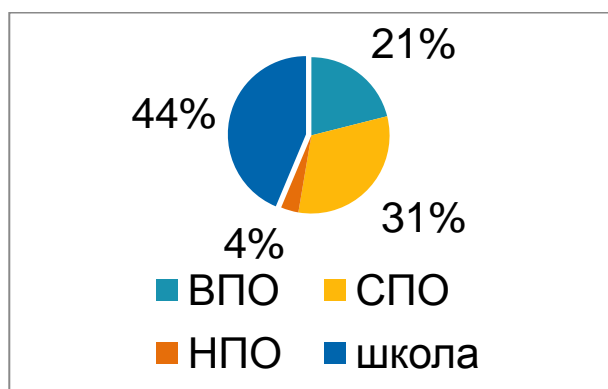
Развитие инновационной экономики – один из ключевых вызовов современности. В настоящее время крайне важно понимать, какой уже в ближайшем будущем станет миграционная политика и как она должна вписаться в новую парадигму инновационной экономики. Так, в 2010 году Россия и ЕС приняли свои инновационные стратегии (Стратегия «Инновационная Россия 2020»¹ и «EU Strategy 2020»²). Обе стратегии прописывают новые компетенции, новые технологии, новые рабочие места, новые инновации. Так, в частности, Стратегия «Инновационная Россия 2020» предлагает следующие базовые инновационные компетенции – 1. способность и готовность к непрерывному образованию, постоянному совершенствованию, переобучению и самообучению, профессиональной мобильности, стремление к новому; 2. способность к критическому мышлению; 3. способность и готовность к разумному риску, креативность и предприимчивость, умение работать самостоятельно, готовность к работе в команде и в высококонкурентной среде; 4. владение иностранными языками, предполагающее способность к свободному бытовому, деловому и профессиональному общению.

Очевидно, что оценка качества человеческого капитала мигрантов становится критичной в контексте формирования инновационной политики. Выделяем 2 основных критерия оценки качества человеческого капитала мигрантов: структура профессионального образования зарубежных трудовых мигрантов и Индекс развития человеческого потенциала (ИРЧП) зарубежных трудовых мигрантов.

¹ Стратегия «Инновационная Россия 2020» <http://cluster.hse.ru/cluster-policy/docs/%D0%98%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%BD%D0%B0%D1%8F%20%D0%A0%D0%BE%D1%81%D1%81%D0%B8%D1%8F%202020%20-%20%D0%9A%D0%BE%D0%BB%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D0%B8%D0%B2%20%D0%B0%D0%B2%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B2.pdf>

² EU Strategy 2020 <http://ec.europa.eu/eu2020/pdf/COMPLET%20EN%20BARROSO%20%20%20007%20-%20Europe%202020%20-%20EN%20version.pdf>

Рисунок 1. Структура профессионального образования мигрантов в России, 2015.

ВПО – высшее профессиональное образование; СПО – среднее профессиональное образование; НПО – начальное профессиональное образование.

Индекс развития человеческого потенциала мигрантов (ИРЧП) еще один важный критерий оценки качества человеческого капитала приезжающих в Россию мигрантов. Так, основные миграционные потоки в Россию представлены Украиной (23%), Узбекистаном (20%), Таджикистаном (10%), Казахстаном (9%), Арменией (8%), Китаем (2%). При этом Индекс развития человеческого потенциала перечисленных стран считается средним или ниже среднего (Таблица 1). В то время, как ИРЧП России является высоким (0,778).

Таблица 1. Индекс развития человеческого потенциала основных стран-доноров миграционного ресурса в России

Страна-донор	ИРЧП страны (2014)
Украина	0,734
Узбекистан	0,661
Таджикистан	0,607

Для сравнения основные страны доноры миграции в Финляндию, начиная с 2010 года, это Эстония, Россия и Швеция с очень высоким Индексом развития человеческого потенциала - 0.840; 0.778; 0.898.

Выделим два основных вызова зарубежной трудовой миграции (ЗТМ) в России:

- Неприменение компетентного подхода в отношении зарубежных трудовых мигрантов;
- Противоречия в современных миграционных процессах.

Рассмотрим данные вызовы более подробно.

Традиционно выделяются такие негативные особенности ЗТМ в России, как нелегальная миграция; низкая квалификация мигрантов; социокультурный аспект интеграции мигрантов в принимающее общество; «вытесняющий» эффект на рынке труда.

К сожалению, мигранты в России не обладают ни профессиональными (см. рисунок 1), ни социокультурными компетенциями.

В связи с вышесказанным в настоящее время крайне важным является выработка перечня социокультурных компетенций для зарубежных трудовых мигрантов в России, включающего знание правовых основ, толерантность, способность быстро обучаться, умение работать в команде, коммуникативные навыки, клиентоориентированность, знание языка, ориентация на результат, способность разрешать конфликты, организаторские компетенции.

Вызов «противоречия в современных миграционных процессах» для российского общества не является новым. Российское общество условно можно разделить на тех, кто утверждает, что, с одной стороны, замещение миграцией крайне необходимо в условиях старения постоянного населения, с другой стороны, антимигрантские настроения по-прежнему сильны в российском обществе.

В заключении стоит отметить, что ситуация в России и ЕС схожа в том контексте, что не происходит естественного замещения постоянного населения зарубежной трудовой миграцией. С другой стороны, Индекс развития человеческого потенциала мигрантов является критичным при формировании инновационной политики, и на этом направлении у России и ЕС есть серьезные различия.

Työperusteinen maahanmuutto: sosiaalinen näkökanta

Maria Pituhina, yhteiskuntatieteiden lisensiaatti, Petroskoin valtionyliopiston budjettiseurantakeskuksen vanhempi tutkija

Venäjä kohtaa nykyään samoja haasteita kuin EU-maat – väestö ikääntyy, työvoimasta on pulaa, maahanmuutto toimii työvoiman tarpeen täyttäjänä työvoimamarkkinoilla, maahanmuuttajien sopeutumisessa vastaanottavaan yhteiskuntaan korostuu sosiokulttuurinen aspekti, tietotaidon kehitykseen perustuvan innovatiivisen talouden kehitys, toinen demografinen siirtyminen.

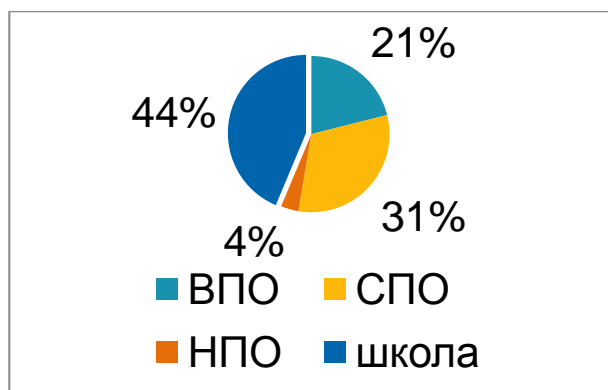
Innovatiivisen talouden kehitys on nykyään yksi avainhaasteista. On erittäin tärkeää ymmärtää, millaiseksi maahanmuuttopolitiikka muuttuu lähiaikoina ja miten se sopeutuu innovatiivisen talouden uuteen paradigmaan. Niinpä vuonna 2010 Venäjä ja EU hyväksyivät omat innovatiiviset strategiansa (Innovatiivinen Venäjä 2020 -strategia¹ ja EU Strategy 2020²). Kumpikin strategia muotoilee uudet osaamisalueet, uudet teknologiat, uudet työpaikat ja uudet innovaatiot. Niinpä esimerkiksi Innovatiivinen Venäjä 2020 -strategia tarjoaa seuraavat innovatiiviset perusosaamiset:

1. Kyky ja valmius jatkuvaan opiskeluun, itsensä kehittämiseen, täydennyskoulutukseen ja itseopiskeluun ja ammatilliseen liikkuvuuteen, pyrkimys uuteen
2. Kyky kriittiseen ajatteluun
3. Kyky ja valmius kohtuulliseen riskiin, luovuus ja yrittäjäyys, taito työskennellä itsenäisesti, valmius tehdä työtä tiimissä ja erittäin kilpailukykyisessä ympäristössä
4. Vieraiden kielten taito, joka mahdollistaa vapaan viestinnän arkielämässä, työpaikalla ja ammattilaisten kesken.

On selvää, että maahanmuuttajien ihmispääoman laatuarvio muuttuu kriittiseksi innovatiivisen politiikan kehityksen kontekstissa. Yleensä erotetaan kaksi tärkeintä kriteeriä kun arvioidaan maahanmuuttajien ihmispääoman laatua: ulkomaisten siirtotyöläisten ammattikoulutuksen rakenne ja siirtotyöläisten inhimillisen kehityksen indeksi (HDI).

¹ Инновационная Россия 2020 (Innovatiivinen Venäjä 2020) -strategia <http://cluster.hse.ru/cluster-policy/docs/%D0%98%D0%BD%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%BD%D0%B0%D1%8F%20%D0%A0%D0%BE%D1%81%D1%81%D0%B8%D1%8F%202020%20-%20%D0%9A%D0%BE%D0%BB%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D0%B8%D0%B2%20%D0%B0%D0%B2%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B2.pdf>

² EU Strategy 2020 <http://ec.europa.eu/eu2020/pdf/COMPLET%20EN%20BARROSO%20%20%20007%20-%20Europe%202020%20-%20EN%20version.pdf>

Kuva 1. Maahanmuuttajien ammattikoulutuksen rakenne Venäjällä 2015

ammattikorkeakoulututkinto ammatillinen perustutkinto
alempi ammattikoulututkinto peruskoulu

Siirtotyöläisten inhimillisen kehityksen indeksi (HDI) on yksi tärkeä mittari, jonka avulla voidaan arvioida Venäjälle tulevien maahanmuuttajien inhimillisen kehityksen laatua. Venäjälle pyrkivien siirtolaisten lähtömaita ovat ennen muuta Ukraina (23 %), Uzbekistan (20 %), Tadžikistan (10 %), Kazakstan (9 %), Armenia (8 %) ja Kiina (2 %). Mainittujen maiden inhimillisen kehityksen indeksi on keskitasoinen tai keskitasoa alhaisempi (Taulukko 1). Niihin verrattuna Venäjän HDI on korkea (0,778).

Taulukko 1. Tärkeimpien Venäjän maahanmuuttoresursseja täydentävien maiden inhimillisen kehityksen indeksi

Siirtolaisia tuottava maa	Maan HDI (2014)
Ukraina	0,734
Uzbekistan	0,661
Tadžikistan	0,607

Vertailun vuoksi voidaan mainita, että Suomeen pyrkivien siirtolaisten tärkeimpiä lähtömaita ovat vuodesta 2010 lähtien olleet Viro, Venäjä ja Ruotsi, joissa inhimillisen kehityksen indeksi on hyvin korkea - 0.840; 0.778; 0.898.

Erotettakoon kaksi tärkeintä siirtotyöläisten maahanmuuton haastetta Venäjällä:

- osaamiseen perustuvan suhtautumistavan puute suhteessa siirtotyöläisiin ja
- nykyisen muuttoliikkeen vastakohtat.

Seuraavassa näitä haasteita tarkastellaan yksityiskohtaisemmin.

Venäjällä on ollut tapana erottaa sellaisia siirtotyöläisten maahanmuuton negatiivisia erityispiirteitä kuten laitton maahanmuutto, maahanmuuttajien alhainen pätevyystaso, maahanmuuttajien vastaanottavaan yhteiskuntaan sopeutumisen sosiokulttuurinen aspekti ja «syrjäyttävä» vaikutus työelämässä.

Venäjällä siirtolaisilta puuttuu valitettavasti sekä ammatillista (ks. Kuva 1) että sosiokulttuurista osaamista.

Edellä sanotusta seuraa, että nykyään on erittäin tärkeää, että kehitettäisiin luettelo siirtotyöläisten sosiokulttuurisista kompetensseista Venäjällä ja otettaisiin siihen mukaan mm. lainsäädäntöperusteiden tunteminen, suvaitsevaisuus, kyky oppia nopeasti, taito työskennellä tiimissä, viestintätaito, asiakaslähtöisyys, kielitaito, tuloshakuisuus, kyky hoitaa konfliktit, organisatoriset kompetenssit.

Nykyisen muuttoliikkeen vastakohdat -haaste ei ole uusi venäläiselle yhteiskunnalle. Venäjällä yhteisö voidaan suurin piirtein jakaa niihin, jotka väittävät, että muuttoliikkeen avulla voidaan korvata ikääntyvä väestö ja siksi maahanmuutto on erittäin tarpeellinen, ja toisaalta niihin, jotka kuten ennenkin vastustavat voimakkaasti maahanmuuttoa.

Päätteeksi mainittakoon, että tilanne Venäjällä ja EU:ssa on samantapainen siinä mielessä, ettei tapahdu kantaväestön luonnollista korvaamista siirtotyöläisillä. Toisaalta siirtotyöläisten inhimillisen kehityksen indeksi on kriittinen mittari silloin, kun muotoillaan innovatiivista politiikkaa, ja siinä mielessä Venäjän ja EU-maiden välillä on huomattavia eroja.

Миграционные процессы в области адаптации и интеграции: опыт России и Финляндии.

Сергей Юрьевич Андрейцо, Докторант Санкт-Петербургского университета МВД России, кандидат юридических наук, доцент.

Традиционно Финляндия всегда считалась страной эмиграции и начала постепенно превращаться в страну иммиграции лишь около 15 лет назад. Одной из причин этому стала смена приоритетов экономического развития страны: от традиционных отраслей сельского хозяйства на развитие инновационных технологий и конкурентоспособного информационного общества¹.

В октябре 2006 г. Министерство Труда Финляндии приняло Программу миграционной политики, в рамках которой активно поощряется трудовая миграция в страну.²

Резкое увеличение потока иммигрантов в Финляндию привело к росту безработицы среди иностранных граждан, проживающих в стране. В настоящее время, уровень безработицы среди иностранных граждан в Финляндии превышает уровень безработицы среди финских граждан в три раза.³ К основным причинам такой ситуации относят недостаточный уровень владения иностранными гражданами финским языком, сложности с признанием имеющихся у иностранцев квалификаций и опыта работы, а также негативное отношение к иностранным рабочим.⁴ Кроме того, значительную часть иммигрантов в Финляндии составляют беженцы и лица, ищущие убежище, образовательный и квалификационный уровень которых в большинстве случаев значительно ниже, чем у финских граждан.

В основы финского законодательства в отношении иммигрантов заложены принципы предоставления равных прав иностранным гражданам и гражданам Финляндии. В целях содействия интеграции иностранных граждан в жизнь финского общества, правительство страны приняло Закон об интеграции.⁵ Важными аспектами процесса интеграции считается изучение финского языка и особенностей жизнедеятельности финского общества.

Основная цель Закона об интеграции — содействие интеграционным процессам, обеспечению равенства и свободы выбора для иммигрантов посредством оказания им

¹ Материал по Финляндии цитируется по: «Законодательство и политика в области интеграции иммигрантов. Сборник законодательства, политики и практики 19 государств в области интеграции иммигрантов». Перевод с английского. - М.: 2011

² Ministry of Labour (2006)

³ Heikkila and Peltonen (2002)

⁴ Ibid.

⁵ Act on the Integration of Immigrations and Reception of Asylum Seekers (1999)

помощи в приобретении знаний и навыков, необходимых для полноценного участия в жизни финского общества, а также организация системы приема и размещения для беженцев и лиц, ищущих убежище в Финляндии.

Закон об интеграции иммигрантов и приеме лиц, ищущих убежище от 1999 г. (с поправками от 2005 г.) (Act on the Integration of Immigrants and Reception of Asylum Seekers). Целью данного закона является создание для иностранных граждан достаточных возможностей для полноценного участия в жизнедеятельности финского общества.

Закон об иностранных гражданах от 2004 г. (Aliens Act). «Целью данного закона является создание и развитие системы управления и обеспечение защиты прав иностранных граждан, находящихся на территории Финляндии, поощрение иммиграции, юридическая и международная защита иммигрантов в соответствии с принципами защиты прав человека и положениями международных соглашений, подписанных Финляндией».¹

Закон о борьбе с дискриминацией (Non-Discrimination Act). Данный документ вошел в силу в начале февраля 2004 г. Цель данного закона состоит в поощрении принципов равенства и усилении юридической защиты лиц, подвергнувшихся дискриминации. Положения закона запрещают все виды дискриминации по таким признакам, как расовая и этническая принадлежность, возраст, гражданство, язык, вероисповедание, убеждения, состояние здоровья, нетрудоспособность, сексуальная ориентация и другие личностные характеристики (в т.ч. уровень дохода, беременность, положение в семье).

Конституция Финляндии 1999 г. (The Constitution). Согласно Конституции Финляндии основные права, в частности право на жизнь, личную свободу, неприкосновенность частной жизни, свободу вероисповедания, получение образования и возможность говорить на родном языке предоставляются всем людям, вне зависимости от того, являются они гражданами.

Средства на проведение мероприятий, предусмотренных интеграционным законодательством Финляндии, выделяются государственными фондами согласно положениям правительства страны.

При составлении интеграционной программы органами местного самоуправления, финансовые средства могут быть выделены на основании соответствующего решения Центра занятости и экономического развития и положений правительства Финляндии.

Переходя к российскому опыту отметим, что для реализаций, целей, задач и основных направлений миграционной политики России создается и функционирует система обеспечения миграционной безопасности, которая представляет собой

1 Aliens Act

совокупность органов государственной власти, органов местного самоуправления, общественных объединений и других институтов гражданского общества, осуществляющих деятельность по регулированию и управлению миграционными потоками, контролю за соблюдением миграционного законодательства, адаптации миграционных групп к жизнедеятельности на территории нашего государства, обеспечению и защите прав и свобод мигрантов, противодействию незаконной миграции.

Российский опыт будет рассмотрен в контексте опыта Санкт-Петербурга. В Санкт-Петербурге начиная с 2006 года реализовано 3 основных программы связанных и интеграцией иностранцев¹:

1. *Программа «Толерантность» на 2006 -2010 годы*²
2. *Программа «Толерантность» на 2011-2015 годы*³,
3. *Программа «Миграция» на 2012-2015 годы с 2012 года*⁴.

Существуют и устойчивые религиозные и культурные стереотипы в восприятии мигрантов. Крайности проявляются в том, что мигранты, в особенности мусульманского происхождения и вероисповедания, рассматриваются во многих западноевропейских странах в качестве потенциальной угрозы традиционным ценностям и идентификации, а также как риск для национальной безопасности, связанный с терроризмом.

Семь десятилетий жизни за закрытыми дверями оказались достаточным сроком, чтобы опыт нормального общения с другими странами, пусть и ограниченный, никогда ранее не охватывающий основную массу российского населения⁵, был утрачен.

Неудивительно, что страна оказалась не подготовленной к таким переменам ни политически, ни организационно, ни психологически. Адаптация к новой ситуации была затруднена всплеском чрезвычайных, вынужденных миграций, а также массовой репатриацией из бывших республик СССР выходцев из России. Одновременно резко сократились традиционные миграционные потоки между бывшими республиками СССР -

¹ Проблема адаптации мигрантов отражена и в других программах. Например, в программе "Комплексные меры по профилактике правонарушений в Санкт-Петербурге" на 2009-2012 годы. Однако, часто отраслевые программы содержат одинаковые разделы с отсылками друг к другу.

² Программа гармонизации межэтнических и межкультурных отношений, профилактики проявлений ксенофобии, укрепления толерантности в Санкт-Петербурге на 2006-2010 годы (программа "Толерантность"), утверждена постановлением Правительства Санкт-Петербурга от 11.07.2006 № 848

³ Программа гармонизации межкультурных, межэтнических и межконфессиональных отношений, воспитания культуры толерантности в Санкт-Петербурге на 2011-2015 годы (программа "Толерантность"). В ред. Постановления Правительства Санкт-Петербурга от 22.03.2013 №177, <http://spbtolerance.ru/archives/10619>

⁴ Полное наименование: Программа "Миграция. Комплексные меры по реализации Концепции государственной миграционной политики Российской Федерации на период до 2025 года" в Санкт-Петербурге на 2012-2015 годы. В ред. Постановления Правительства Санкт-Петербурга от 11.04.2013 № 246, Электронный режим доступа: [tpr://base.consultant.ru/cons/cgi/online.cgi?req=doc;base=SPB;n=134521](http://base.consultant.ru/cons/cgi/online.cgi?req=doc;base=SPB;n=134521)

⁵ А. С. Ахиезер. Эмиграция из России: культурно-исторический аспект // «Свободная мысль», 1993, № 7, с.70-78.

учебные миграции, передвижения, связанные со службой в армии, сменой постоянной работы, практически прекратился выезд туда из России, но быстро набрала силу эмиграция на запад¹.

Изоляция мигрантских общин - чаще всего осознанная стратегия адаптации к принимающему обществу, обусловленная низким уровнем их готовности к интеграции с местным сообществом. Для мигрантов, не обладающих достаточным социальным капиталом,² по сравнению с местным населением, на первых порах наиболее значимым становится доступ к групповым ресурсам, которыми могут выступать ресурсы этнической группы, землячества и т.п. Самоизоляция мигрантских меньшинств предполагает создание «буферной среды», воспроизводящей социальные связи и сети, традиционную культурную среду, что наиболее характерно для тех этнических общин, традиции, культура, нормы поведения которых существенно отличаются от бытующих у местного населения.

Мигранты не иждивенцы, они сами зарабатывают и сами, как и местные жители, должны заботиться о своем обустройстве, за исключением вынужденных мигрантов нуждающихся в помощи.

От государства требуется не прямая помощь приезжим, а создание рамочных условий для их приема и интеграции. В компетенции государства разработка адекватного законодательства по приему мигрантов - их регистрации, предоставлению вида на жительство, гражданства; порядок трудового найма мигрантов; развитие рынка жилья; установление партнерских отношений со странами-донорами рабочей силы; стимулирование формирования информационной и рекрутерской сетей; надзор за соблюдением прав мигрантов и др. Важным является вопрос о разделении функций и ответственности между центром и регионами, государством и работодателями.

В решение проблем интеграции широко вовлечены институты гражданского общества.

В целях реализации Концепции государственной миграционной политики Российской Федерации на период до 2025 года, утвержденной Президентом Российской Федерации 13 июня 2012 года, постановлением Правительства Санкт-Петербурга №1229 утверждена программа «Миграция. Комплексные меры по реализации Концепции

¹ Постсоветские трансформации: отражение в миграциях / Под ред. Ж.А. Зайончковской и Г.С. Витковской / Центр миграционных исследований, Институт народнохозяйственного прогнозирования РАН. - М.: ИТ «АдамантЪ». - 2009.

² Согласно П. Бурдьё и Л. Вакаунту «социальный капитал - сумма ресурсов, фактических или виртуальных, которые достаются индивидууму или группе на основании обладания длительной сетью более или менее институционализированных отношений взаимного знакомства и признания» (Bourdieu P., Loic Wacquant L. An Invitation to Reflexive Sociology. Chicago: University of Chicago Press, 1992. P. 119).

государственной миграционной политики Российской Федерации на период до 2025 года» в Санкт-Петербурге на 2012 – 2015 годы (далее – Программа «Миграция»).

В реализации Плана мероприятий Программы «Миграция» участвуют 11 комитетов и все администрации районов города.

С 1-го января 2014 года в Санкт-Петербурге начал работу Комитет по межнациональным и межконфессиональным отношениям.

Однако системного подхода к решению проблем нет, несмотря на принятие федеральной концепции миграционной политики. Какова должна быть стратегия не ясно даже после ее принятия на федеральном уровне.

Назрела необходимость в систематизации миграционного законодательства, устранение правовых коллизий между законодательными актами и правовыми актами управления, принятие новых административных регламентов органов исполнительной власти в указанной сфере, в совершенствовании нормативной правовой базы в сфере миграции.

Muuttoliike sekä kotouttamis- ja integrointitoiminnot: Venäjän ja Suomen käytäntöjä.

Sergei Andreitso, Venäjän sisäasiainministeriön Pietarin yliopiston tohtoriopiskelija, lakitieteen lisensiaatti, dosentti

Maastamuutto Suomesta on perinteisesti ollut vilkasta ja vasta noin 15 vuotta sitten Suomesta alkoi tulla maahanmuuttoa vastaanottava maa. Yhtenä syynä oli maan talouskehityksen prioriteettien muuttuminen: perinteisten maatalousalojen asemesta alettiin kehittää innovatiivisia teknologioita ja kilpailukykyistä tietoyhteiskuntaa¹.

Lokakuussa 2006 Suomen työministeriö hyväksyi Maahanmuuttopoliittisen ohjelman, jonka tavoitteena oli edistää työperusteista maahanmuuttoa.²

Maahanmuutto alkoi lisääntyä voimakkaasti ja sitä mukaa alkoi kasvaa Suomessa asuvien ulkomaalaisten työttömyystaso. Maahanmuuttajataustaisten työttömyysaste on nykyään kolme kertaa suurempi kuin suomalaisten.³ Tällaisen tilanteen keskeisiä syitä ovat ulkomaalaisten riittämätön suomen kielen taito, vaikeudet hyväksyä ulkomaalaisten työkokemukseen perustuva pätevyys sekä kielteinen suhtautuminen siirtotyöläisiin.⁴ Tämän lisäksi suuren osan Suomen maahanmuuttajista muodostavat pakolaiset ja turvapaikanhakijat, joiden koulutus- ja osaamistaso on paljon alhaisempi kuin suomalaisten.

Suomen maahanmuuttolainsäädännön keskeisenä periaatteena on se, että maahanmuuttajilla on samat oikeudet kuin Suomen kansalaisilla. Ulkomaalaisten sopeuttamiseksi suomalaisen yhteiskunnan elämään hallitus on hyväksynyt Maahanmuuttolain.⁵ Kotouttamistyön tärkeimpänä sisältönä pidetään suomen kielen oppimista sekä suomalaisen kulttuurin ja työelämän opiskelua.

Maahanmuuttolainsäädännön keskeisenä tavoitteena on maahanmuuton edistäminen, maahanmuuttajien tasa-arvon ja valinnanvapauden turvaaminen tukemalla heitä opiskelussa ja tarjoamalla työvoimapolitiittista koulutusta, joilla on suuri merkitys yhteiskuntaan osallistumisessa. Yhtä tärkeää on pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden vastaanotto- ja majoitusjärjestelmän kehittäminen Suomessa.

Laki maahanmuuttajien kotouttamisesta ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta, annettu 1999 (muutoksia ja korjauksia tehty 2005) (Act on the Integration of Immigrants and Reception

¹ Suomea koskevaa materiaalia lainataan kokoelmasta: Maahanmuuttajien integraatiota koskeva lainsäädäntö ja politiikka. 19 valtion maahanmuuttajien integraatiota koskevan lainsäädännön, politiikan ja käytäntöjen kokoelma. Käännetty englannista. – Moskova: 2011

² Ministry of Labour (2006)

³ Heikkilä and Peltonen (2002)

⁴ Ibid.

⁵ Act on the Integration of Immigrations and Reception of Asylum Seekers (1999)

of Asylum Seekers). Tämän lain tavoitteena on luoda ulkomaalaisille riittävät mahdollisuudet osallistua täysipainoisesti suomalaisen yhteiskunnan elämään.

Ulkomaalaislaki, annettu 2004 (Aliens Act). Ulkomaalaislain tarkoituksena on toteuttaa ja edistää hyvää hallintoa ja oikeusturvaa ulkomaalaisasioissa Suomessa. Lain tarkoituksena on lisäksi edistää hallittua maahanmuuttoa ja kansainvälisen suojelun antamista ihmisoikeuksia ja perusoikeuksia kunnioittaen sekä ottaen huomioon Suomea velvoittavat kansainväliset sopimukset.¹

Syrjintää vastustava laki Yhdenvertaisuuslaki (Non-Discrimination Act). Laki tuli voimaan helmikuun alussa 2004. Yhdenvertaisuuslain tarkoituksena on edistää yhdenvertaisuutta ja tehostaa syrjinnän kohteeksi joutuneen oikeussuojaa. Yhdenvertaisuuslaki kieltää kaikenlaisen syrjinnän. Yhdenvertaisuuslain mukaan ketään ei saa syrjiä iän, etnisen tai kansallisen alkuperän, kansalaisuuden, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden, seksuaalisen suuntautumisen tai muun henkilöön liittyvän syyn (mm. tulotaso, raskaus tai asema perheessä) perusteella.

Suomen Perustuslaki 1999 (The Constitution). Suomen Perustuslain mukaan perusoikeudet, mukaan lukien oikeus elämään, henkilökohtaiseen vapauteen, koskemattomuuteen, yksityiselämän suojaan, uskonnon ja omantunnon vapaus, oikeus perusopetukseen ja oikeus omaan kieleen kuuluvat kaikille ihmisille riippumatta siitä, ovatko he maan kansalaisia.

Suomen maahanmuuttolainsäädännön mukaisia toimenpiteitä rahoitetaan valtionrahastoista maan hallituksen päätösten mukaisesti.

Silloin kun kotouttamisohjelmia tekee paikallinen itsehallinto, rahoitusta voidaan myöntää TE-keskuksen asianomaisen päätöksen ja maan hallituksen päätösten mukaisesti.

Siirtyäksemme Venäjän käytäntöihin mainittakoon, että Venäjän maahanmuuttopolitiikan tavoitteiden, tehtävien ja tärkeimpien suuntaviivojen toteuttamiseksi on perustettu ja toimii maahanmuuttoturvallisuuden järjestelmä, joka yhdistää kaikki valtiovallan elimet, paikallisen itsehallinnon, kansalaisjärjestöt ja muut kansalaisyhteiskunnan instituutiot, joiden toimintoihin kuuluu maahanmuuttovirtojen sääntely ja ohjaaminen, maahanmuuttolainsäädännön toteuttamisen seuranta, maahanmuuttajaryhmien sopeuttaminen yhteiskunnan elämään Venäjän alueella, maahanmuuttajien oikeuksien ja vapauksien suoja, laittoman maahanmuuton torjunta.

1 Aliens Act

Seuraavassa Venäjän kokemusta tarkastellaan Pietarin käytäntöjen pohjalta. Vuodesta 2006 alkaen Pietarissa on toteutettu 3 keskeistä ohjelmaa, jotka liittyvät ulkomaalaisten kotouttamiseen¹:

4. *Suvaitsevaisuus-ohjelma 2006 -2010*²
5. *Suvaitsevaisuus-ohjelma 2011-2015*³,
6. *Maahanmuutto-ohjelma 2012–2015 vuodesta 2012 alkaen*⁴.

Suhtautumisessa maahanmuuttajiin on olemassa myös pysyviä uskonnollisia ja kulttuuristereotyyppioita. Äärimmäisyyksiä ilmenee siitä, että monissa Länsi-Euroopan maissa maahanmuuttajia ja erityisesti alkuperältään ja uskonnoltaan muslimeja pidetään uhkana perinteisille arvoille ja identiteetille sekä riskinä kansalliselle turvallisuudelle, mikä liittyy terrorismiin.

Seitsemänkymmenen vuoden ajan maa oli elänyt suljettujen ovien takana, ja tuo aika osoittautui riittäväksi, jotta unohtuisi kokemus normaalista kanssakäymisestä muiden maiden kanssa, vaikka se olikin rajoitettua eikä venäläisten enemmistö ole koskaan siihen osallistunut⁵.

On selvää, ettei maa ollut valmistautunut muutoksiin, ei poliittisesti, ei organisatorisesti eikä psykologisesti. Sopeutumisesta uuteen tilanteeseen oli vaikeuttanut pakollisen muuttoliikkeen jyrkkä vilkastuminen sekä venäläisten mittava paluumuutto. Samanaikaisesti supistuivat jyrkästi perinteiset Neuvostoliiton entisten tasavaltojen väliset muuttovirrat - opintomatkat, asepalvelukseen liittyvät asuinpaikan muutokset, pysyvän työpaikan vaihdot. Venäjältä entisiin tasavaltoihin suuntautunut muutto tyrehtyi käytännöllisesti katsoen täysin, mutta sen sijaan maastamuutto länsimaihin kasvoi nopeaa vauhtia⁶.

Maahanmuuttajayhteisöjen erityksessä ilmenee useimmiten tietoinen strategia, jonka tarkoituksena on sopeutuminen vastaanottavaan yhteiskuntaan. Siinä heijastuu maahanmuuttajien riittämätön valmius integroitua paikalliseen yhteisöön. Niille

¹ Maahanmuuttajien kotouttamisongelmaa on tarkasteltu muissakin ohjelmissa. Esimerkiksi ohjelma nimeltään Kokonaisvaltaiset rikkomusten ehkäisemistoimet Pietarissa, joka hyväksyttiin vuosiksi 2009–2012. Eri virastojen kehittämien ohjelmien sisältö menee kuitenkin usein päällekkäin, ja ohjelmissa on viittauksia toisiinsa.

² Ohjelma Etnisten ja kulttuuristen suhteiden parantaminen, syrjinnän ehkäiseminen ja suvaitsevaisuuden vahvistaminen Pietarissa 2006–2010 (Suvaitsevaisuus-ohjelma), hyväksytty Pietarin hallituksen asetuksella 11.7.2006 nro 848

³ Kulttuuristen ja etnisten suhteiden sekä moniarvoisuuden parantaminen, suvaitsevaisuus- ja kulttuurin kehitys Pietarissa 2011–2015 (Suvaitsevaisuus-ohjelma). Pietarin hallituksen asetuksen sanamuoto, päivätty 22.3.2013, nro 177, <http://spbtolerance.ru/archives/10619>

⁴ Kokonainen nimi: Muuttoliike. Kokonaisvaltaiset toimenpiteet Venäjän federaation maahanmuuttopolitiikan valtiollisen konseptin toteuttamiseksi vuoteen 2025 asti Pietarissa -niminen ohjelma vuosiksi 2012–2015. Pietarin hallituksen asetuksen sanamuoto päivätty 11.4.2013, nro 246, saatavissa sähköisenä: <http://base.consultant.ru/cons/cgi/online.cgi?req=doc;base=SPB;n=134521>

⁵ A. S. Ahiezer. Maastamuutto Venäjältä: kulttuuri-historiallinen aspekti // Свободная мысль (Vapaa ajatus), 1993, nro 7, s.70-78.

⁶ Neuvostoliiton jälkeiset transformaatiot: niiden heijastuminen muuttoliikkeissä / Toim. Z.A. Zaiontshkovskaja ja G.S. Vitkovskaja / Muuttoliiketutkimusten keskus, Venäjän tiedeakatemian kansantalousvisioinnin instituutti - Moskova: Adamant-kustantamo - 2009.

maahanmuuttajille, joilta puuttuu sosiaalista pääomaa¹ paikalliseen väestöön verrattuna, alkuaikoina kaikkein tärkeintä on ryhmäresurssien saatavuus. Näillä tarkoitetaan etnisen ryhmän tai osakunnan yms. resursseja. Maahanmuuttajavähemmistöjen eristäytyminen tarkoittaa ns. puskurivyöhykkeen perustamista. Siinä tuotetaan sosiaalisia yhteyksiä ja verkostoja, perinteisiä kulttuuriympäristöjä, mikä on ominaista erityisesti niille etnisille yhteisöille, joiden tavat, kulttuuri, käyttäytymisnormit eroavat suuresti paikallisista.

Maahanmuuttajat eivät ole muiden huollettavina, he tulevat toimeen omillaan ja kuten paikallisetkin asukkaat pitävät itse huolen toimeentulostaan, paitsi pakolaisia, jotka tarvitsevat tukea.

Valtiolta ei vaadita maahanmuuttajille suoraan maksettavia tukia, vaan sen olisi muotoiltava maahanmuuttajien vastaanottamista ja kotouttamista ohjaavat puitesäännöt. Valtion toimivaltaan kuuluu riittävän maahanmuuttoa koskevan lainsäädännön kehittäminen - maahanmuuttajien rekisteröinti, oleskeluluvan ja kansalaisuuden myöntäminen; maahanmuuttajien työllistäminen; asuntomarkkinoiden kehitys; partnerisuhteiden yllä pitäminen työvoiman lähtömaihin; tieto- ja rekrytointiverkostojen edistäminen; maahanmuuttajien oikeuksien noudattamisen seuranta yms. Tärkeä on myös maan keskuksen ja hallintoalueiden sekä valtion ja työnantajien vastuun ja työnjako.

Kotouttamisongelmien ratkaisemisessa ovat mukana kansalaisyhteiskunnan instituutiot.

Venäjän federaation presidentin 13. kesäkuuta 2012 hyväksymän valtiollisen maahanmuuttopolitiikan konseptin toimeenpanon tehostamiseksi vuoteen 2025 asti Pietarin hallitus on asetuksellaan nro 1229 hyväksynyt ohjelman Muuttoliike. Kokonaisvaltaiset toimenpiteet Venäjän federaation maahanmuuttopolitiikan valtiollisen konseptin toteuttamiseksi vuoteen 2025 asti Pietarissa vuosina 2012 – 2015 (myöhemmin – Muuttoliike-ohjelma)

Muuttoliike-ohjelman toimenpidesuunnitelman toteuttamiseen osallistuu kaupunginhallituksen 11 komiteaa ja kaikkien kaupunginosien hallinnot.

Alkaen 1. tammikuuta 2014 Pietarissa aloitti toimintansa Kansallisuuksien ja uskontokuntien välisten suhteiden komitea.

Järjestelmällistä suhtautumistapaa ongelmien ratkaisuun ei kuitenkaan ole kehitetty, vaikka on hyväksytty federaation maahanmuuttopolitiikan konsepti. Ei myöskään ole selvyttä siitä, millainen strategian on oltava, vaikka se on jo hyväksytty valtakunnallisella tasolla.

1 P. Bourdieun ja L. Wacquantin mukaan ”sosiaalinen pääoma tarkoittaa faktisten tai virtuaalisten resurssien summaa, ja henkilö tai ryhmä saa ne haltuunsa sen perusteella, että niillä on olemassa pitkäaikainen enemmän tai vähemmän institutionaalisten keskinäisten tuttavuus- ja tunnustussuhteiden verkosto (Bourdieu P., Loic Wacquant L. An Invitation to Reflexive Sociology. Chicago: University of Chicago Press, 1992. P. 119).

Nyt on tarvetta systematisoida maahanmuuttolainsäädäntö, poistaa lainsäädännön ja hallinnollisten säädösten ristiriita, hyväksyä toimeenpanovallan uudet hallinnolliset asetukset tällä alalla, parantaa maahanmuuton normatiivista oikeudellista pohjaa.

О деятельности Миграционного центра Петрозаводского государственного университета.

Людмила Ивановна Ермакова, Кандидат педагогических наук, директор Миграционного центра Петрозаводского государственного университета.

В современных условиях вопросы миграционной стабильности приобретают особую важность. Своевременное и адекватное реагирование на быстро меняющуюся обстановку оказывает позитивное влияние на безопасность государства. Но миграционная стабильность обеспечивается не только противодействием нелегальной миграции, но и работой по созданию условий для эффективной интеграции мигрантов в экономику страны. В этих целях, законодательством Российской Федерации предусмотрено создание уполномоченных организаций, призванных оказывать содействие подразделениям Федеральной миграционной службы в приеме заявлений о выдачи патентов, проведении фотографирования и дактилоскопической регистрации иностранных граждан.

Распоряжением Правительства Республики Карелия (№442р-П от 09.07.15 г.) Петрозаводский государственный университет был определен уполномоченной организацией, участвующей в осуществлении на территории Республики Карелия полномочий по предоставлению государственной услуги по оформлению и выдаче иностранным гражданам и лицам без гражданства патентов. В связи с этим, в Петрозаводске в октябре 2015 года на базе Университета был создан Миграционный центр ПетрГУ.

Задача Миграционного центра заключается в оказании содействия иностранным гражданам и лицам без гражданства в подготовке и приеме заявлений и документов, необходимых для выдачи или переоформления патента. При оказании услуг сотрудники Миграционного центра стараются найти индивидуальный подход к каждому иностранному гражданину. При этом обеспечивается высокое качество подготовки документов и сокращение сроков их оформления за счет эффективного взаимодействия с Управлением по вопросам миграции Министерства внутренних дел по Республике Карелия.

Миграционный центр осуществляет ряд функций, в том числе:

- Консультирование иностранных граждан по вопросам оформления патента.
- Оформление заявлений на выдачу (переоформление) патента.
- Заключение договора (оформление полиса) ДМС.
- Консультирование по вопросам прохождения медицинского освидетельствования.
- Фотографирование граждан.

- Консультирование по вопросам организации тестирования на знание русского языка, истории России и основ законодательства РФ.
- Копирование документов.
- Прием и направление готового пакета документов в Управление по вопросам миграции Министерства внутренних дел по Республике Карелия.

Важным фактором является то, что в Петрозаводском государственном университете работает Центр тестирования (сертифицирован ГЦТРКИ), организованный на базе Лингвистического центра ПетрГУ, который занимается подготовкой и тестированием иностранных граждан, что упрощает процедуру получения патента для трудовых мигрантов.

Для информирования иностранных граждан о деятельности Миграционного центра ПетрГУ, организована система взаимодействия с другими организациями, а именно: с Министерством труда и занятости, службами занятости, Министерством по вопросам национальной политики, связям с общественными и религиозными объединениями, Управлением по вопросам миграции Министерства внутренних дел по Республике Карелия и его территориальными структурными подразделениями, Многофункциональным центром и его отделами оказания услуг. В рамках проектов организовано тесное сотрудничество с Карельским ресурсным центром общественных организаций. В рамках такого сотрудничества Миграционный центр принимал участие в работе круглого стола «Миграционные процессы и права человека. Взаимодействие Уполномоченных по правам человека, органов государственной власти и НКО в сфере интеграции, адаптации и защиты прав трудовых мигрантов» (г. Санкт-Петербург, 2015 г.).

На сайте ПетрГУ (<https://new.petsu.ru>) создана Web-страница Миграционного центра, на которой иностранный гражданин может ознакомиться с основной информацией, перечнем документов, необходимых для получения патента, а также узнать последние новости в сфере миграции. Здесь для трудовых мигрантов размещен сборник «Справочник мигранта», выпущенный за счет средств подпрограммы «Сохранение единства народов и этнических общностей Карелии» на 2014-2020 годы («Карьяла – наш дом») государственной программы Республики Карелия «Развития институтов гражданского общества и развитие местного самоуправления, защита прав и свобод человека и гражданина» на 2014-2020 годы. В данном издании представлена необходимая краткая информация для иностранного гражданина, а именно: права, обязанности и гарантии при въезде в Россию, правила временного проживания, материалы о государственной программе по оказанию содействия добровольному переселению соотечественников, проживающих за рубежом, выплата пенсии иностранным гражданам,

правила обращения в Управление по вопросам миграции Министерства внутренних дел по Республике Карелия и другие учреждения и еще многое другое.

В социальных медиа Миграционным центром ПетрГУ созданы группы, в которых трудовые мигранты могут задавать вопросы, связанные с их деятельностью.

Миграционный центр ПетрГУ размещается по адресу: г. Петрозаводск, пр. А. Невского, 8.
Тел. 8 (8142) 73-10-96. E-mail: migrcenter@petsu.ru

Petroskoin valtionyliopiston maahanmuuttokeskuksen toiminnasta.

Ljudmila Jermakova, kasvatustieteiden liseniaatti, Petroskoin valtionyliopiston maahanmuuttokeskuksen johtaja

Maahanmuuton vakauteen liittyvät kysymykset saavat nykyisissä olosuhteissa erityisen merkityksen. Ajankohtainen ja riittävä reagointi nopeasti muuttuvaan tilanteeseen vaikuttaa positiivisesti valtion turvallisuuteen. Maahanmuuttoasioiden vakauden turvaavat kuitenkin paitsi laittoman maahanmuuton vastustaminen myös maahanmuuttajien tehokas sopeuttaminen maan talouselämään. Tässä tarkoituksessa Venäjän federaation lainsäädännön mukaisesti ryhdyttiin perustamaan toimivaltaisia organisaatioita, joiden tehtävänä on tukea Venäjän federaation maahanmuuttoviraston toimintaa järjestämällä patenttihakemusten vastaanotto sekä ulkomaiden kansalaisten valokuvaus ja sormenjälkirekisteröinti.

Karjalan tasavallan hallituksen määräyksellä (nro 442r-P päivätty 09.07.15) Petroskoin valtionyliopisto valittiin toimivaltaiseksi organisaatioksi, joka on valtuutettu suorittamaan Karjalan tasavallan alueella viranomaistehtäviä, jotka liittyvät patenttien myöntämiseen ulkomaalaisille ja kansalaisuudettomille. Tästä johtuen lokakuussa 2015 Petroskoissa perustettiin maahanmuuttokeskus Petroskoin valtionyliopiston yhteyteen.

Maahanmuuttokeskuksen tehtävänä on auttaa ulkomaalaisia ja kansalaisuudettomia laatimaan ja luovuttamaan hakemuksia ja asiakirjoja, jotka ovat tarpeen patenttien myöntämiseen ja jatkamiseen. Viranomaistehtäviä suorittaessaan maahanmuuttokeskuksen toimihenkilöt pyrkivät huomioimaan jokaisen ulkomaalaisen tarpeet. Samanaikaisesti huolehditaan asiakirjojen valmistamisen korkeasta laadusta ja pyritään tekemään ne mahdollisimman lyhyessä ajassa, minkä ehtona on sujuva yhteistyö Venäjän maahanmuuttoviraston (VMP) Karjalan tasavallan hallinnon kanssa.

Maahanmuuttokeskuksen tehtäviin kuuluu mm.:

- Ulkomaalaisten konsultointi patenttien saamiseen liittyvissä asioissa
- Patenttien myöntämistä (jatkamista) koskevien hakemusten laatiminen
- Sosiaali- ja terveysalan vakuutus sopimuksen solmiminen
- Terveystarkastuksia koskeva konsultointi
- Asiakkaiden valokuvaus
- Venäjän kielen taidon ja Venäjän historian sekä Venäjän federaation lainsäädännön perusteiden testauksen järjestämistä koskeva konsultointi
- Asiakirjojen kopiointi
- Asiakirjapaketin vastaanottaminen ja lähettäminen edelleen Venäjän maahanmuuttoviraston Karjalan tasavallan hallintoon.

Tässä mielessä on tärkeää, että Petroskoin valtionyliopistossa toimii Lingvistisen keskuksen alaisena testauskeskus (sertifioitu GTsTRKI johtavassa testauskeskuksessa). Lingvistinen keskus valmistele ja suorittaa ulkomaalaisten venäjän kielen taidon testauksia, mikä puolestaan helpottaa siirtotyöläisille patentin saamisen.

Petroskoin valtionyliopiston maahanmuuttokeskuksen toiminnasta tiedottamiseksi ulkomaalaisille on perustettu vuorovaikutusjärjestelmä muiden virastojen kanssa, mm. työministeriön, työvoimatoimistojen, Karjalan tasavallan kansallisuuspolitiikan, yhteiskuntaan, uskonnollisiin järjestöihin ja medioihin suhteita ylläpitävän ministeriön kanssa, Venäjän maahanmuuttoviraston Karjalan tasavallan hallinnon ja sen paikallisten yksiköiden kanssa, viranomaistehtäviä tarjoavan monitoimikeskuksen ja sen eri osastojen kanssa. On toteutettu yhteisiä hankkeita Karjalan kansalaisjärjestöjen resurssikeskuksen kanssa. Tällaisen yhteistoiminnan puitteissa maahanmuuttokeskus osallistui paneelikeskusteluun nimeltään Maahan- ja maastamuuttoprosessit ja ihmisoikeudet. Ihmisoikeusvaltuutettujen, valtiovallan elinten ja kansalaisjärjestöjen vuorovaikutus siirtotyöläisten integroinnin, yhteiskuntaan sopeuttamisen ja oikeussuojan alalla (Pietari 2015).

Petroskoin valtionyliopiston kotisivulla (<https://new.petsu.ru>) on perustettu maahanmuuttokeskuksen nettisivu, jolla ulkomaalainen voi tutustua tärkeimpiin aineistoihin ja asiakirjaluetteloon, jotka ovat tarpeen patentin saamiseksi sekä maahanmuuttoa koskeviin uutisiin. Samalta sivulta löytyy siirtotyöläisille tarkoitettu Maahanmuuttajan käsikirja, joka julkaistiin Karjalan kansojen ja etnisten yhteisöjen yhtenäisyyden säilyttäminen -nimisen alahankkeen myöntämällä varoilla. Hankkeen nimi on Karjala on kotimme 2014–2020, ja se kuuluu osana vuosiksi 2014–2020 hyväksytyyn Karjalan tasavallan valtioneuhjelmaan nimeltään Kansalaisyhteiskunnan instituuttien kehitys ja paikallisen itsehallinnon kehitys sekä ihmisoikeuksien ja kansalaisoikeuksien ja -vapauksien suojelu. Mainitussa julkaisussa esitetään lyhyesti ulkomaalaisille tärkeää tietoa: Venäjälle tuloon liittyvät oikeudet, velvollisuudet ja takeet, väliaikaisen oleskelun säännöt, aineisto joka kertoo ulkomailla asuvien maanmiesten vapaaehtoisen maahanmuuton edistämisen valtioneuhjelmasta, eläkkeen maksamisesta ulkomaalaisille, säännöt, jotka koskevat asioimista Venäjän maahanmuuttoviraston paikallisissa hallinnoissa ym. virastoissa jne.

Petroskoin valtionyliopiston maahanmuuttokeskus on perustanut ryhmiä, joissa siirtotyöläiset voivat kysellä toimintaansa liittyvistä asioista.

Petroskoin valtionyliopiston maahanmuuttokeskus sijaitsee osoitteessa: Petrozavodsk pr. A. Nevskogo 8. Puh. 8 (8142) 73-10-96. E-mail: migrcenter@petsu.ru

Издание осуществлено Некоммерческим партнерством «Карельский ресурсный Центр общественных организаций» при поддержке Министерства Республики Карелия по вопросам национальной политики, связям с общественными и религиозными объединениями в рамках реализации проекта «В мире жить – с миром жить: национальная политика, гражданское общество и народная дипломатия» в рамках государственной программы Республики Карелия «Развитие институтов гражданского общества и развитие местного самоуправления, защита прав и свобод человека и гражданина» на 2014-2020 годы.

Artikkelikokoelman on julkaissut Karjalan kansalaisjärjestöjen resurssikeskus Karjalan tasavallan kansallisuuspolitiikan, yhteiskuntaan, uskonnollisiin järjestöihin ja medioihin suhteita ylläpitävän ministeriön tuella. Julkaisu liittyy hankkeeseen Eletään maailmassa – eletään maailman kanssa: kansallisuuspolitiikka, kansalaisyhteiskunta ja kansandiplomatia, joka puolestaan on osa Karjalan tasavallan vuosiksi 2014–2020 hyväksyttyä valtionohjelmaa nimeltään Kansalaisyhteiskunnan instituuttien kehitys ja paikallisen itsehallinnon kehitys, ihmisoikeuksien ja kansalaisoikeuksien ja -vapauksien suojele.